

FORLATE ALT

Vær så god og sitt. Ønsket å si god kveld til alle. Så glad for å være her i kveld. Bare anser dette som et stort privilegium å være her, denne nydelige nye kirken, for å tilbe Herren. Vi har gledet oss til dette, å komme ut hit, en stund, for en tid med fellesskap med folket, og nyte velsignelsene, og vi stoler på at vi vil være en velsignelse for dere. Og idet uken er kommet i gang nå, og da vet vi at stevnet starter opp nå, begynner på torsdag.

² Og jeg hørte nettopp denne ettermiddagen, av broder Williams, at vi har en stor overraskelse for torsdag kveld. Broder Oral Roberts skal være med oss, for å tale onsdag kveld. Det vil helt sikkert være en stor overraskelse for oss alle, fordi broder Oral er sannelig en kraftfull taler. Og det ville være fint for meg å få se ham igjen, håndhilse på ham.

³ Og i går kveld var vi i Tempe, i Assembly of God, tror jeg det var, der oppe. Og — og vi hadde sannelig en fantastisk stund i går kveld i Tempe. Og vi har hatt en god tid i hver menighet som vi har besøkt her i Phoenix-området, og også oppe i Tempe. Og vi setter bare så stor pris på disse tingene, at vi nesten ikke kan få uttrykt det.

⁴ Veldig sjelden får jeg mulighet til å gjøre dette, bare komme inn for en kveld i hver kirke, og tale til folket og forkynnerbrødrene. Og det gir meg en liten anledning til å få uttrykke min takknemlighet til disse menneskene, disse forskjellige denominasjonene og grupper av mennesker. Fordi, det er, de er gode sponsorer ute på feltet, i utlandet og overalt, og på denne måten har jeg en liten mulighet til å uttrykke hva jeg føler for dem, i takknemlighet.

⁵ Og vi har vært med de uavhengige og de . . . Jeg tror, Church Of God, Assemblies, og alle sammen; og i utlandet, Foursquare, Church of God, Assembly Of God og Jesus Name. Og alle ser bare ut til å være ett når vi kommer sammen for å ha et møte der på slagmarkene. Og vet dere, her hjemme kan det være meninger som vi kan være uenige i, men når det kommer til slagmarken, vel, så er det ingen uenighet. Skjønner?

⁶ Jeg ble oppdratt i en stor familie. Det var ti barn. Og vi guttene gikk inn i bakgården, og vi slåss med hverandre, åh, du. Ni gutter, en jente, og vi slåss virkelig. Men ingen burde hakke på en av oss, ute i gårdsplassen, for hvis de hakket på én, kom Branhamene på dem fra overalt. Så jeg tror det er slik det er med Guds barn, Menigheten.

⁷ Her for noen år siden var jeg i Houston, og vi hadde et mektig møte. Og der med . . . Jeg hadde flere sponsorer der; broder Raymond Richey, og — og Assemblies Of God, og — og folket i

Jesus Name, og noen forskjellige andre. Og vi hadde et mektig møte. Og vi var i Music House. Vel, jeg antar vi hadde plass til omtrent åtte tusen.

⁸ Og det var en — en baptistforkynner som ønsket å utfordre meg i en debatt, på Bibelen, at Guddommelig helbredelse ikke var riktig. Vel, jeg har gjennomgått så mye av det. Hvorfor miste en kveld på en vantro, når tusenvis sitter der og venter på forbønn, ser dere? Så da satte han det inn i avisen, at jeg var redd for å gjøre det.

⁹ Og gamle broder Bosworth, nesten åtti år gammel, sa: “Åh, la meg gjøre det.”

¹⁰ Og jeg tenkte på Kaleb, vet dere: “La meg ta dette fjellet.” Så jeg sa: “Broder Bosworth, jeg — jeg vil ikke at du skal argumentere. Kristus ønsker ikke at vi kristne skal argumentere med hverandre. Hvis mannen er en vantro, så er han bare en vantro, det er det hele. Det er ingenting du kan gjøre med det.”

¹¹ Og så sa han: “Vel, hva det er”, sa: “Hvis vi drar, etter at de har satt det inn i avisen”, sa: “Vil de si at vi bare er en flokk med, du vet, at vi ikke vet hva vi snakker om, bare at vi produserer en følelse.” Han sa: “Jeg ønsker at du vil gi meg muligheten.” Og jeg så på ham stå der, nesten åtti år gammel, og bare så tillitsfull til Skriften.

¹² Jeg sa: “Vel, broder Bosworth, hvis du vil gi meg hånden din og lover å ikke argumentere.”

¹³ Han sa: “Åh, jeg vil ikke argumentere.” Så gikk han ned trappene for å informere reporteren.

¹⁴ Og selvfølgelig vet dere hvordan avisene kan blåse det opp, ser dere. “Det kirkelige vil reise bust”, vet dere.

¹⁵ Vi fikk stadion, rodeo-området, og den kvelden hadde vi rundt tretti tusen mennesker der. Og det viste seg at folk hadde kommet inn med fly, tog. Jeg sier dere, de red med kameler med en kuppel, kameler med to kupler og kameler med tre kupler, men de drakk alle av den brønnen hvor det er nok plass for oss alle, den samme. Alt var i fellesskap. Og det går . . . Jeg fikk nettopp en stor velsignelse ut av det, å tenke på nå. Dere skjønner, når det virkelige presset kommer, var det én ting vi hadde til felles, vi trodde alle på Den Hellige Ånd og Guddommelig helbredelse. Så alle kom inn for å bidra med sin del.

¹⁶ Og vi vet hva som skjedde den kvelden, hvordan Den Hellige Ånd tok kontroll. Og det var da Herrens Engel kom ned. De tok et bilde av det. Og — og deretter gikk det derfra til Washington, DC, for å bli bekreftet. Så, etter det, ble det etterfulgt av tester og ting. Og George J. Lacy, leder av FBI, skrev ned dokumentet om det. Og han er leder for fingeravtrykk og dokumenter i — i FBI. “Det var absolutt et overnaturlig Vesen. Lyset traff linsen. Det

var ikke psykologi.” Han sa: “Jeg har også ofte sagt at møtene dine var psykologi. Jeg trodde at du leste disse menneskenes tanker.” Han sa: “Men det mekaniske øyet til dette kameraet vil ikke ta psykologi, herr Branham. Det traff linsen.” Han sa: “Det er her.”

¹⁷ Altså, da, Den er blitt fotografert før det. Den er blitt fotografert før, og flere ganger etter det. Jeg er bare så takknemlig for å vite det. Mange mennesker her har sett det bildet. Har dere ikke? [Forsamlingen sier: “Amen.” – Red.] Jeg antar, åh, mange av dere har fått det.

¹⁸ Jeg er så glad for å vite at selv om pinsebevegelsen er blitt snakket om i disse siste dager, men, jeg forteller dere, ved å ta Bibelhistorie . . .

¹⁹ Jeg har nettopp kommet gjennom kirkehistorien, de siste par årene, fra den siste apostelens død, Johannes, på øya . . . da han forlot øya Patmos, og kom tilbake og – og avsluttet skrivingen av Bøkene og satte Dem sammen. Han ble sendt ut der fordi han tok apostlenes Skrifter og laget en Bibel ut av Det. Og det er grunnen til at han ble sendt til øya Patmos. Etter å ha blitt kokt i fett i ett døgn, og sendte ham deretter ut til øya. Og han laget en samling av disse Bøkene. Og i tillegg ga Gud ham Bibelens siste Bok, Åpenbaringen.

²⁰ Og da jeg kom tilbake, begynte jeg fra historien om ham, og deretter til hans . . . en av hans etterfølgere, Polycarp, Ignatius, og mange av dem, videre til Martin, Irenaeus, Justus, Sankt Columba, så inn gjennom den mørke tidsalderen, og opp til lutheranerne og Wesley.

²¹ Og jeg har funnet ut at, endog etter apostlenes dager, i alle disse store gjerningene ved Den Hellige Ånd, er det ingen av dem som kan overgå denne siste bevegelsen av Herren, her i denne siste tiden. Vi skjønner det ikke, venner. Det skjer ting i dag som kan bevise Gud, slik som det fotografiet av – av Kristus, rett sammen med oss, som de ikke hadde utstyr til å gjøre det med, i de dager. Men i dag forsøker mennesket å oppnå noe, å så tvil om Gud, og Gud tar den samme prestasjonen og beviser Seg Selv ved det. Så det bare . . . Du vil aldri komme foran Gud, fordi Han er allmektig, allestedsnærværende, uendelig. Det er ingen måte å komme seg vekk fra det. Vi er bare ydmyke og tjener Ham, og det er beste som jeg vet å gjøre.

²² Jeg er flau, men jeg tror ikke jeg kjenner pastorens navn her i kirken. Jeg . . . [Broder Griffith sier sitt navn – Red.] Broder Griffith, jeg er sannelig glad for å møte deg, broder, og en tid til å komme her, og dette fellesskapet, for å være med dere, for å . . .

²³ Vi liker alltid å tale det på denne måten, til disse som midlertidig bor i Sunnyslopes, fordi vi er pilegrimer her, fremmede. Vi erklærer at dette ikke er vårt hjem. Vi er Abrahams ætt: “Søker en By som har Gud til Bygningsmann og Skaper.”

24 Dette er et vakkert landområde. Jeg tror ikke det finnes noe annet som det, som jeg noensinne har sett. Og reiser i omtrent alle nasjoner i verden, og jeg har aldri sett noe i Europa, Italia, Asia, hvor som helst i Østen, som noen gang kunne sammenlignes med Phoenix, Arizona. Vel, det er sant. Det er det vakreste stedet jeg noensinne har sett. Men, åh, det vil se ut som et smug i forhold til hva det vil bli i det store Tusenårsriket. Så vi er – vi er . . .

25 Dette er ikke vårt hjem. Vi er her bare midlertidig, og vi er kommet for å ha dette fellesskapet sammen.

26 Det er en velsignelse for meg å være her og se Guds menighet ha fremgang, en ny bygning, og så videre. Må Gud for alltid velsigne dere! Vær lojal mot Kristus. Stå trofast med pastoren, og arbeid sammen, alle sammen hånd i hånd, for jeg tror Herrens Komme er snart.

27 Nå, rett før vi nærmer oss Ordet, la oss nærme oss Forfatteren i bønn, mens vi bøyer hodene våre bare et øyeblikk.

28 Bare før vi ber, med deres hoder og hjerter bøyd, er det et bønnebegjær her inne, og du ville gjøre det kjent ved en oppløftet hånd, bare i ditt hjerte at du har behov for noe, og si: “Herre Jesus, husk meg?” Herren ser hver hånd. Jeg er sikker.

29 Vår Himmelske Far, vi er så glade for at vi kan kalle Deg “Far”, den store Skaperen av himler og jord, den store Elohim, El Shaddai, Styrkegiveren, Forsørgeren, Den alltid-tilstrekkelige. Og gjennom Din egen elskede Sønn, Han fortalte oss: hvis vi ville komme til Deg, og be om noe, bruke Hans Navn, at Han ville se til at det ble gitt. Og, Far, vi tror at det er på betingelser. Hvis vi skulle be om noe som var galt, kunne vi ikke ha tillit til å tro at det ville bli besvart. Men hvis vi kan ransake våre hjerter i kveld, vi ber ikke om noe som er galt, men det som er riktig, det vil si, at Du vil tilgi oss alle våre synder og overtredelser, for sannelig, Herre, det er det aller første.

30 Vi ønsker ikke å prøve å gå inn i Ditt Nærvær med synd på oss. Derfor, å vite det, hver dag, problemer og ting som henger ved oss, som kanskje ikke engang blir lagt merke til i vår egen tenkning, men, når vi kommer for å tenke på en hellig Gud, Som, endog Engler er urene i Hans øyne, da vet vi Herre, at vi ikke engang har en sjanse med mindre vi kommer gjennom Jesu Kristi Blod, og da er vi Guds barn. Våre feil blir oversett, idet vi bekjenner dem.

31 Og jeg ber i kveld, Far, at Du vil velsigne denne forsamlingen som løftet opp sine hender. Du vet hva som var bak hver enkelt av disse hendene: tanken, begjæret, og – og motivet og målet for å løfte opp. Jeg ber om at Du vil gi hver enkelt etter deres behov.

32 Og nå, Far, vi ber for denne menigheten. Vi er så glade for dette stedet. Når vi leser tilbake i de tidligere dager, hvor de kristne var så hatet, at de ikke engang kunne ha en kirke. At de var så fattige, de kunne ikke ha bygget en om de hadde det, og

å se det, eller, hadde muligheten til. Og nå, i dag, å se flotte fine konstruksjoner som går opp, rene, hvor folk er, kan komme inn og tilbe Gud. Vi er så takknemlige for dette. Og for offeret fra folket, med sine tiende og ofringer og – og bidrag, har bygget dette huset til Herren.

³³ Nå, Fader, Gud, jeg ber om at Du vil velsigne dets pastor, dets diakoner, dets tillitsmenn og hvert medlem som kommer hit. Må det vokse, og vokse, og vokse. Og må det fra denne menigheten starte en gammeldags vekkelse som vil feie gjennom dalen, tvers igjennom. Må det være tegn og under som kommer fra denne menigheten, av helbredelse, frelse. Må den være et fyrtårn til hele nasjonen. Gi det, Herre.

³⁴ Må det fra dette stedet, gå ut fine forkynnere, unge menn, Guds kall i deres liv til å dra til misjonsfeltene, hvor enn de vil bli kalt. Gi det, Herre.

³⁵ Og i kveld, mens vi er samlet sammen, må Den Hellige Ånd komme, komme inn i Ordet, og bare plante Frøet inn i ethvert hjerte som er her inne. Må vi med tro vanne Det dag og natt, til Det vil gi store trær til Guds ære.

³⁶ Helbred enhver syk person, Herre, som er her i kveld. Frels enhver fortapt person. Bring tilbake alle de frafalne. Og forny og fyll på nytt disse som er blitt fylt tidligere. Gi det, Herre, for vi ber om dette i Jesu Kristi Navn, Din Sønn. Amen.

³⁷ Nå, jeg er bare litt sen, som vanlig. Det var kommet litt lenger ut her i kveld enn jeg forventet at det skulle være.

³⁸ Og så er vi, i morgen kveld, på et sted. Jeg antar de allerede har kunngjort det. Og nå, hvis dere i morgen kveld har møte her i deres egen menighet, kom ikke ned. Men hvis dere ikke har møte, vil vi være glade for å ha dere. Vi ønsker alltid at folket skal bli værende på sin post, uansett. Når kirken er åpen, bør enhver soldat være i sin stilling og på sin plass.

³⁹ Og så er vi her på besøk og har en flott stund, like før – Business Men sitt stevne. Og som jeg allerede har kunngjort, skal broder Roberts være her for å åpne møtet torsdag kveld. Vi vil være veldig glade for å møte broder Roberts. Og så tror jeg, kanskje fredag, broder Velmer Gardner skal være her. Vet ikke om han skal tale den kvelden, eller ikke.

⁴⁰ Og jeg tror det er tildelt for meg å være der på lørdag morgen, ved frokosten. Og hvis det er Guds vilje, så vil jeg tale lørdag morgen, ønsker jeg å ta teksten, hvis det er, hvis det er Guds vilje: *Den mest ondskapsfulle mannen jeg noen gang har møtt.* Så, og – og så, søndag ettermiddag skal jeg tale igjen. Så hvis dere er . . . Nå, på lørdag morgen er det ikke møte, som jeg vet om. Og søndag ettermiddag er det ikke møte, så vidt jeg vet.

⁴¹ Nå, før jeg begynner, jeg glemte at jeg har . . . Nei. Jeg tror Billy sa at han ga ut resten av disse bønnekortene. Er det riktig?

Er det gitt ut bønnekort her i kveld? Vel, han ga ut en del av dem i den andre menigheten i går kveld, fordi jeg — jeg hadde holdt folket så lenge.

⁴² Jeg forkynter ganske lenge noen ganger, seks eller åtte timer, noe sånt, noen ganger når jeg blir involvert. Nå, jeg . . . I kveld, jeg har ikke tenkt å forkynte mer enn halvparten av det. Bare . . . Så jeg trodde vi ga ut bønnekort, og vi da . . . dere kunne gå hjem ved midnatt, uansett, da har vi bønnekøen etter det. Så, hvis det bare er halvparten av det. Og jeg vet ikke veldig mye, men det tar meg bare så lang tid å fortelle hva jeg vet. Så, det jeg vet, jeg elsker å fortelle det så grundig, jeg tar bare min tid med det, vet dere. Det er fint. Jeg bare ertet dere, for jeg — jeg vil prøve å være ute innen førtifem minutter, eller noe, til bønnekøen.

⁴³ Jeg har bare et lite, ett Skriftsted her i kveld som jeg ønsker å lese, og ta en tekst, og jeg ber om at Gud vil velsigne det. Hvis dere ønsker å lese det når dere kommer hjem, er det i Markus det 10. kapittel og det 28. verset.

Da begynte Peter å tale til ham: Se, vi har forlatt alt og fulgt deg.

⁴⁴ Nå vil jeg gjerne ta en tekst, for å bygge en liten sammenheng på det, av: *Forlate Alt*. Og så, om en liten stund, vil vi be for de syke. Og nå, dere som er kjent med Markus det 10. kapittel, bakgrunn for det. Bare . . . Jesus hadde tidligere talt om skilsmisse.

⁴⁵ Og da hadde Han også en veldig usedvanlig ting som skjedde. Det var en rik ung mann som kom løpende til Ham og sa: “Gode Mester, hva kan jeg gjøre for å ha Evig Liv?”

Og Han fortalte ham: “Hold budene.”

⁴⁶ Den unge mannen sa: “Jeg har gjort dette fra min ungdom.” Eller: “Hvilke bud?” Og Han fortalte ham hva de var. Og han sa: “Jeg har gjort dette.”

⁴⁷ Han sa: “Men én ting mangler du. Hvis du ønsker å ha Evig Liv, være fullkommen, selg da alt du har og gi det til de fattige. Ta opp ditt kors og følg Meg.”

⁴⁸ La oss følge den unge mannen bare en liten stund før vi går inn i teksten, for å gi en bakgrunn.

⁴⁹ Nå, ser dere, den unge mannen ble bedt om å forlate alt, men han nektet å gjøre det. Og noen ganger hvis vi søker velstand og rikdom, og så videre, “suksess”, men denne unge mannen var en vellykket ung mann, og hadde fortsatt ikke Evig Liv. Så, noen ganger, suksess betyr ikke alltid at Gud velsigner.

⁵⁰ Men la oss følge ham. Vi finner ham her nå i sin ungdom, ung, kanskje en kjekk, ung, velkledd kar. Bibelen sa at: “Jesus elsket ham.” Han må ha en fin, god, øm samvittighet. Han må være en — en veldig fin person, ellers ville han aldri vinne beundringen fra Herren Jesus. Fordi, da Jesus så på ham: “Han elsket ham.” Han

må ha hatt en vennlig fremstilling, og fint utseende på ham, en ulastelig gentleman, finskåret gutt. Og han gikk opp til Jesus, tenkte kanskje i oppriktighet, og sa: “Jeg vil gjerne vite hva jeg kan gjøre for å ha Evig Liv.”

⁵¹ Og da han var nødt til å avstå fra det han hadde, for å ha Evig Liv, da var spørsmålet ved porten, om du kunne klare det. Og det spørsmålet ligger foran hver enkelt av oss. Og Jesus ba ham virkelig om å forlate alt han hadde, ta opp sitt kors og følge Ham. Og vi kjenner historien. “Han gikk sorgfull bort fordi han hadde store rikdommer.”

⁵² Da snudde Jesus seg, og sa: “Hvor vanskelig det vil være for en rik mann å gå inn i Himlenes Rike, som om en kamel skulle gå gjennom et nåløye. Men det ville være umulig for et menneske, men”, Han sa: “For Gud er det ikke umulig.”

⁵³ La oss følge denne unge herren. Neste gang vi finner ham i Bibelen, han, aldri . . . så snart han avviste muligheten til å følge Jesus, da den ble lagt ned til ham ganske skarpt.

⁵⁴ Dere skjønner, vi ønsker å holde på alt det vi kan, og så følge Jesus. Men en eller annen gang ønsker Jesus at vi skal komme ut fra alle ting, slik at vi får begge hender på Ham. Noen ganger tenker vi at bare fordi at — at vi har et grep.

⁵⁵ Minner meg om en liten ting jeg vanligvis forteller om mine to små jenter. De er ikke så små nå, og de er ganske romslige jenter. Men da de var små . . . En av dem er Rebekah; hun er den eldste. Og Sarah, hun er den lille. Og Becky har blå øyne, og Sarah har brune. Men de er begge pappas jenter, dere vet. Og så sitter de oppe for å se meg komme hjem, og de elsker alltid å se meg. Og Becky er litt . . . var en litt høy, tynn type jente. Og Sarah var litt, en litt kort, bitte liten krabat.

⁵⁶ Og så, en kveld satt de oppe og ventet på at jeg skulle komme hjem. Jeg hadde vært borte på møter, og de visste jeg skulle komme hjem, så de tenkte de bare ville vente en liten stund. Og hvis jeg kom hjem, ønsket de å se meg. Vel, Ole Lukkøye må ha drysset sand i øynene, og de ble søvnige. Og til slutt gikk de og la seg ute i rommet sitt.

⁵⁷ Og jeg kom inn sent. Så jeg kom inn, var virkelig sliten, gikk og la meg. Og etter møtene, og så videre, blir jeg så trett at jeg ikke kan sove, etter noen få uker med møter. Og jeg sov omtrent to eller tre timer, stod opp, gikk inn i — i stuen, og satte meg bare ned i stolen. Jeg satt der i stolen tidlig på morgenen.

⁵⁸ Og etter en stund snudde Becky seg i soverommet sitt, og hun skjønte at det var dagslys. Og hun kikket ut gjennom gangen, og hun så meg sittende der ute i stolen. Ut av sengen kommer hun, bare så fort hun kunne, disse små, tynne, lange bena bare strekker seg etter det.

⁵⁹ Vel, det — det vekket Sarah. Og jeg vet ikke om barna deres gjør det, eller ikke, men, du og du, dere har noe for den eldste, og den neste arver det. Og Sarah hadde på seg Rebekahs pyjamas, føttene var veldig store, skjønner dere, og for store for henne. Og, hun, ut av sengen kommer hun, og de store føttene flyr. Og hun kunne knapt holde tritt med Rebekah.

⁶⁰ Så Rebekah kom først fram til meg. Og hun hoppet opp i fanget mitt, kastet begge armene rundt meg, bare en slags . . . Hun var på mitt høyre kne, og hennes lange ben nådde ned til gulvet. Hun var ganske godt balansert.

⁶¹ Det minner meg på en måte om noen av de større første organisasjonene, vet dere, som kom frem. Dere vet, de har vært her i lang tid, litt langbent, og så videre, ganske godt balansert.

⁶² Og her kommer Sarah frem, den lille, unge menigheten, skjønner dere, som ikke har vært ute veldig lenge. Og hun så seg på en måte slått av Becky — slått henne der.

⁶³ Så Rebekah hadde armene sine rundt meg. Hun kikket seg rundt. Hun sa: “Sarah, min søster, jeg vil du skal vite en ting.” Hun sa: “Jeg var her først.” Og hun sa: “Jeg har hele pappa, og det er ingen ting igjen til deg.” (De prøver å fortelle oss det, vet dere, hele tiden.) Sa: “Jeg var her først, og jeg har hele pappa, og det er ingen ting igjen til deg.”

⁶⁴ Stakkars lille Sarah senket hodet ned. Hennes lille leppe falt ned. Hun begynte å gå bort, og tårene i disse store brune øynene. Og Becky hadde sitt hode liggende på skulderen min, omfavnet meg på en måte.

⁶⁵ Jeg tok fingeren min og strakk den ut *slik*, til Sarah, og skjøv det andre benet ut. Her kom hun, og hoppet opp på det andre benet, og, nå, hun — hun — hun kunne ikke balansere seg selv. Hennes små ben ville ikke nå til gulvet. Men hun var på benet, uansett. Skjønner? Så hun vaklet rundt slik som *det*.

⁶⁶ Vel, for å hindre henne i å falle, tok jeg bare begge armene og la dem rundt henne, *slik*, for å holde henne. Og jeg holdt henne nær inntil meg, og hun la sitt lille hode mot meg for en liten stund.

⁶⁷ Hun reiste seg og så på Becky og sa: “Nå, Rebekah, min søster”, sa: “Jeg vil også fortelle deg noe.” Hun sa: “Det kan være slik at du har hele pappa, men jeg vil at du skal vite at pappa har hele meg.” Så det stemmer.

⁶⁸ Så det er omtrent slik vi ønsker det. Vi vil ikke . . . Vi vil at Han skal ha hele oss. Så, derfor, i alle, for å gjøre det, må vi bare vandre der ute i tro, og tro Ham, det er det hele, og bare vis tillit. Vi kan ikke forklare det. Det er ingen måte å forklare det. Vi bare tror det, og tar det slik som det.

⁶⁹ Denne rike, unge mannen, han ville ikke overgi seg til Kristus, og så gikk han bort. Og vi finner ham senere, at han

var . . . Han hadde hatt så mye fremgang, til låvene hans var så fulle, til han sa: “Sjel, hvil deg.” Åh, han hadde hatt fremgang, alle ting. Han hadde så mye, han hadde ikke behov for noen ting.

⁷⁰ Men noe skjedde. Neste gang vi så ham, åpnet han opp øynene sine i dødsriket, som så tiggeren langt borte i Abrahams fang. Det var fordi han ikke var villig til å forlate alt, for å følge Herren Jesus.

⁷¹ Da, når dette skjedde, og den unge herren ikke ville gi slipp på det han hadde for å følge Jesus, det må ha demret for Peter. Jeg tror det var han som gjorde bemerkningen, eller stilte spørsmålet, tok det opp. Og sa: “Nå, vi har forlatt alt, for å følge Deg. Vi har forlatt alt. Se hva vi har gjort. Vi forlot våre hjem. Vi forlot våre familier. Vi forlot våre områder. Vi forlot alt det vi hadde for å følge Deg.”

⁷² Det begynte å demre for ham. Kanskje han hadde vært så revet med i arbeidet, holdt øye med Kristus, og så videre, at han . . . Hadde aldri gått opp for ham, at han hadde forlatt sitt hjem. Han hadde forlatt sin familie. Han hadde forlatt sin far, sin mor. Han hadde forlatt alt han hadde, for å følge Jesus.

⁷³ Men det er nøyaktig hva Gud krever: forlate alt og følge Ham. Det er Guds krav. Vi må også gjøre det. Noen ganger må vi forlate våre egne tanker. Hvis våre tanker om noe som helst er i motsetning til Guds Ord, er vi nødt til å forlate vår egen tenkning og følge Ham. Og den eneste måten vi kan følge Ham er å følge Hans Ord, adlyde Det. Og Guds oppfordring og Guds krav er at vi forlater alt og følger Ham.

⁷⁴ Men når vi gjør det, finner vi noen ganger ut, vi er nødt til å forlate våre venner. Mange ganger er det en vanskelig ting å gjøre. Nå, mange mennesker, når de først kommer inn i Kristus og blir fylt med Ånden, kanskje, slik som kvinner, har hatt en slags fest som de har gått til, hver *den-og-den* kvelden, hvor de har spilt bunco i nabolaget. Kjent med alle naboene, og så videre, og tilhører bestemte samfunn i nabolaget, og de går, spiller bunco. Og disse kvinnene, vet dere, kommer til å si noe om det. De kommer ikke til å forstå det. Men, likevel, du er nødt til å forlate den tingen fordi det ikke er rett å gamble, spille kort. Og du er nødt til å forlate det hvis du følger Kristus.

⁷⁵ Kvinnene, noen ganger, i våre menigheter, de er vant til å ha på seg umoralske klær, slik som shorts og — og disse dongeribuksene. Og Bibelen sa: “Det er en vederstyggelighet for Gud, for en kvinne til å ta på seg slikt.” Hun er, uansett hva hun mener, hun er nødt til å forlate det. Noen ganger finner vi kvinner, når de kommer inn i Veien og blir frelst, de har vært vant til å klippe håret sitt. Og de ønsker å være populære slik som resten av verden. Men de finner ut, det er en vanskelig ting fordi de vil kalle deg gammeldags, hver gang du kler deg som en

kristen, handler som en kristen, lever som en kristen. De vil kalle deg gammeldags, men du er nødt til å forlate alt, for å følge Ham.

⁷⁶ Jesus sa, eller Skriften sier: “Den som elsker verden, eller tingene av verden, Guds kjærlighet er ikke engang i ham.” Riktig. Det er nødvendig å forlate alt.

⁷⁷ Der, når du er villig til å forlate alt og følge Ham, da: “Hvis dere blir i Meg, og Mine Ord blir i dere, kan dere be om hva dere vil, og det skal bli gjort for dere.” Men, du kan ikke, vel vitende at disse tingene er feil. Du vet de er feil.

⁷⁸ Bibelen er imot dem: kortspill, sigarettøyking, drikking, bruke umoralske klær. Og, deretter, hevder å være en kristen. Hvis den ånden i deg ikke fordømmer det, da er det noe galt med den ånden som er i deg. Fordi, den Gud som skrev Ordet, er Ordet. Og Ordet er i deg, og Det fordømmer deg. Det er nødt til. Og hvis det ikke gjør det, blir du forført. Hvordan kan Den Hellige Ånd skrive noe, og du vender deg rundt, og gjør stikk i strid med Det, og sier at Den Hellige Ånd leder deg? Du kan ikke gjøre det. Altså, å røyke sigaretter, drikke whisky, spille kort, klippe håret, gå med shorts, alle disse andre tingene, er galt, syndig feil, og du vil aldri komme noe sted før du slutter med det.

⁷⁹ Det kryper inn i våre pinsebevegelser. Skam dere. Dere burde være skamfulle. Ikke rart vi ikke kan ha en verdensomspennende vekkelse. Ikke rart at vi ikke kan ha en pinsevekkelse. Noe har skjedd. Det er riktig. Vi har senket standarden, og ting finner sted som ikke burde skje. Derfor er du nødt til å forlate alt for å følge Kristus.

⁸⁰ Du må forlate dine egne, dine egne meninger. Du må komme på linje med Hans Ord. Og aldri vil Den Hellige Ånd noen gang bestride noen Ord som Den noensinne talte. Og Bibelen er skrevet av Den Hellige Ånd. Bibelen sa det. Og hvis . . . Bibel-Ordene er Gud. “I begynnelsen var Ordet, Ordet var hos Gud, og Ordet var Gud. Og Ordet ble gjort kjød og bodde iblant oss.”

⁸¹ Ordet er nå gjort til Ånd, som bor i oss: “For Jeg vil være med dere, endog inni dere, til verdens ende, avslutningen.” Nå, hvis den samme Gud som skrev Bibelen, er i deg, da tilhører du ikke deg selv, du er død til tingene av verden, du er død til dine egne tanker, og “det sinn som — det sinn som var i Kristus, er i dere”. Der, da forlater du alt, for å følge Ham. Ikke dine egne tanker; hva Han sier. “Ikke Min vilje; Din, Herre.” Da begynner du å komme på linje med Guds Ord.

Kunne bli værende der lenge, men jeg skal bare skynde meg litt videre.

⁸² “Men”, sier du, “hva får da jeg, som forlater alt? Forlater alt, hva får jeg?”

83 Du kan forvente at verden gjør narr av deg. Du kan forvente at verden kaller deg alle slags uhederlige navn. De vil kalle deg hva som helst som de kan kalle deg. Du vil bli foraktet og avvist.

84 Jesus, fordi Han var Immanuel, Gud bodde i Ham, det gjorde Ham så rar for Hans egen menighet til Hans egen menighet utviste Ham så snart Han kom inn. Det var de som hengte Ham på korset. Det var de som fordømte Ham. Han elsket mennesker. Hele Hans hjerte var for mennesker. Men Han måtte forlate alt, for å følge Gud.

85 Og slik er også vi nødt til å forlate alt, for å følge Gud.

“Nå, hva får jeg til gjengjeld?” Vi forventer ikke . . .

86 Vi, noen ganger tror jeg at vi forkynnere fremstiller det med litt for mye blomster til den – den nyomvendte. “Åh, kom til Kristus, alt er herlig.” Men, dere skjønner, det er ikke slik, på den måten som sier at alt er en dans på roser. Fordi, ingen kristen . . .

87 Bibelen sa: “Alle de som vil leve på en gudfryktig måte i Kristus Jesus, skal bli forfulgt.” Så hvis – hvis du ikke blir forfulgt for Kristi skyld, da er det noe galt.

88 Hvis djevelen ikke er etter deg, har han fått deg. Det er det hele, for så lenge han er etter deg, det er et tegn på at han ikke har fått deg ennå. Men hvis han ikke er etter deg, er det et tegn på at han har fått deg. Ja. Så bare husk, så lenge han skyter på deg, er du fremdeles noen få byks foran ham, og fortsatt bare videre.

89 “Men alle de som vil leve på en gudfryktig måte i Kristus Jesus, skal bli forfulgt.” Han sa: “Fryd dere, og juble i glede, for slik forfulgte de profetene som var før dere.” Det stemmer.

90 Ikke gå med et hengefjes og si: “Vel, jeg burde ikke ha gjort det. Jeg antar, de – de, jeg kan bare ikke finne meg i at noen snakker om meg, og sier jeg er gammeldags, jeg er *dette, det*, eller *det andre*.”

91 Åh, du – du skulle juble i glede, lykkelig på grunn av det, fordi du kan bære vanæren av Hans Navn. Og ved å holde Hans bud, det fikk deg til å gjøre det.

92 Men jeg ønsker også å si dette. (Skal skynde meg, så fort som vi kan.) Gud vil ikke, på noen måte, stå i gjeld til noe menneske. Gud vil ikke bli skyldig til noe menneske. Hvis du har gjort det for Gud, forlatt alt, vil Gud lønne deg tusen fyll tilbake. Riktig. Gud vil lønne det tilbake. Du forlater tingene i verden, og verden, og tingene i verden, og Gud vil lønne deg så mange ganger tilbake.

93 Hvor mange er et vitne om det, her i kveld? [Forsamlingen sier: “Amen.” – Red.] Vel, vi vet alle at Gud vil lønne tilbake.

La oss nå ta bare noen få personer som forlot alt.

94 La oss først ta troens far, Abraham. Abraham forlot sitt eget land, eiendommen han eide, og alt annet. Han ble kalt ut av

Kaldea, byen Ur. Og han forlot sitt land, sitt hjem, sitt folk, og alle, og fulgte Gud. Han var nødt til å forlate alt, la det bli igjen. Han forlot sitt – sitt land, sin eiendom nede i Kaldea, i Ur. Han forlot sin eiendom, og Gud ga ham hele det lovede landet. Gud lønner tilbake med stor fordel. Han ga ham der oppe på den tiden, da Han møtte ham, Han sa: “Stå opp, Abraham. Se mot øst, mot nord, mot vest, mot sør, Jeg gir alt dette til deg, det er alt sammen ditt.”

⁹⁵ Det er saken med kristne i kveld. Gud gir det til oss, men vi er redd for å undersøke det. Når du blir en kristen, er du arving til ethvert løfte i Bibelen. Det er riktig. Alle ting som Gud lovet, er ditt. Det er akkurat som en flott stor arkade, og i én Ånd ble vi alle døpt inn i denne arkaden, som er Kristus. Vel, hvis jeg . . . Hvis noen gir meg noe, skal jeg kikke meg rundt, og finne ut hva jeg eier.

⁹⁶ Jeg mener det er hva kristne burde gjøre i kveld. Finne ut hva du har fått. Hvis noe kommer bare litt høyt opp, slik at jeg ikke kan nå det, vil jeg få meg en gardintrapp og klatre opp til det. Og hvis noe virker litt utenfor rekkevidde, i Bibelen, som Gud har lovet, vil jeg bli værende på mine knær og klatre opp Jakobs stige, til jeg når opp til det, for det er mitt. Gud ga det til meg.

⁹⁷ Hvis Guddommelig helbredelse er lovet i Bibelen, og jeg er syk, vil jeg stå der til Gud gir det til meg, for det er et løfte. Gud lovet at jeg skulle forlate verden, Han gir meg Den Hellige Ånd, jeg skal stå rett der til Han gir Det til meg, fordi Han lovet det. Hvis Gud lovet å gi meg mitt hjertes begjær, og begjæret i mitt hjerte er den rette tingen, vil jeg stå der til Gud gir det, fordi det er et løfte. Og jeg har forlatt alt i verden. Jeg ønsker å vandre etter Ham, og Han vil lønne. Jeg vet at det er sannheten. Det er nøyaktig rett.

⁹⁸ Hva gjorde han? Han forlot sitt land, sitt område. Og Gud ga ham hele distriktet, eller alt sammen, hele kontinentet i – i Palestina. Han forlot sitt bitte lille stykke med land der nede, kanskje fire mål hvor huset hans var satt opp, hans gamle hus, for å motta alle ting som var i Palestina. Godt.

⁹⁹ Men det første han måtte gjøre var å adskille seg selv. Han adskilte seg fra sitt folk, alle hans kjære, de gamle kollegaene som han brukte å – å gå rundt med, hans barndomsvenner som kom fra Babylon, sammen med ham, og alle hans brødre, søstre og alle hans venner som han kjente, hans medarbeidere. Da Gud kalte ham, sa Han: “Adskill deg selv fra din slekt. Kom deg vekk fra alt sammen.” Nå, det var vanskelig, men han adskilte seg fra alle sine slektninger. Hvorfor? Fordi de ville ikke ha blitt enige med ham.

¹⁰⁰ Kan du forestille deg at disse ble enige? En gammel mann her, syttifem år gammel, med en sekstifem år gammel kone, som

sa: “Vet dere hva? Jeg møtte Gud der ute, og Han fortalte meg at jeg nå skulle ha en — en — en baby, med Sarah.”

¹⁰¹ Nå, de, hans legevenn ville ha sagt: “Den gamle mannen er gått fra forstanden.” Men han hadde allerede kjøpt opp nålene og bleiene, og alt annet, gjorde seg klar for dette, fordi han visste han skulle ha det. Det er riktig. Ikke noe tull. Hvorfor? Gud hadde lovet det. Riktig.

¹⁰² Og hvis den flokken av mennesker ønsket å le av ham, og tenke han hadde gått fra forstanden, de gjør slik mot alle troende. Alle av Abrahams Ætt har den samme tingen. Det er riktig. Noen ganger vil menigheten din endog utvise deg. Dine klubber, dine — dine steder som du tilhører, fellesskapet ditt i nabolaget, dine kollegaer. Noen ganger vil din guttevenn eller din jentevenn svikte deg. Men Gud krever at du forlater alt, for å følge Ham. Forlat alt som er i motsetning til Ham, og følg Ham.

¹⁰³ Nå, Abraham forlot sitt folk, hva fikk han tilbake for det? Hva kom i tillegg til det? Han ble far til mange nasjoner. Gud gjorde ham til mange nasjoners far. Det lille han ga opp, se da hva han ble. Jesus sa: “Den som vil forlate . . . Meg, vil ha fedre, mødre og så videre.” Se hva Abraham fikk, ved å forlate alt og følge Ham. Ja, sir. “Far til mange nasjoner”.

¹⁰⁴ Men, først måtte han adskille seg fra all vantro, og til og med fra sin kalde, lunkne, kirkemedlems-broder, Lot. Han var nødt til å forlate sitt selv, for det.

¹⁰⁵ Alle ting som har vantro i seg, du er nødt til å adskille deg selv; hva som helst, hvis det er en trosbekjennelse, hvis du er i en menighet, og alt du setter din lit til er en trosbekjennelse, og tror ikke Ordet, og hvis Ordet er i motsetning til . . . Trosbekjennelsen er i motsetning til Ordet, vil du være nødt til å forlate det. Du vil være nødt til å forlate alt.

¹⁰⁶ Og Gud velsignet aldri Abraham før han adlød Ham fullt ut. Abraham ønsket å ta sin pappa med seg, og den gamle mannen var en dråpe malurt i begeret, hele tiden. Til slutt døde han. Og så, Lot, det var strid og alt mulig. Og da, så snart Abraham adlød Gud fullt ut, og adskilte seg, og lot Lot dra videre ned der til de gode områdene, hvor enn han ønsket å dra, ned i Sodoma, da viste Gud seg for Abraham, og sa: “Løft opp dine øyne. Jeg gir det alt sammen til deg.”

¹⁰⁷ Abraham var den som adskilte seg. Han var den som adskilte seg fra alt, for å følge, for å følge Gud. Og han er Troens far. Han er den som vi tror å være den trofaste. “Løftet ble gitt til Abraham og hans Ætt. Vi som er døde i Kristus, er Abrahams ætt, arvinger med Ham i henhold til løftet.”

¹⁰⁸ Israel forlot Egypt. De forlot de gamle landområdene der nede i Egypt. For å motta hva? Palestina. De kom fra det fryktelige stedet der nede i Egypt, slavedrivere.

¹⁰⁹ Og det er mange mennesker i dag, unge kvinner her ute på gata, røyking, drikking, slik vi så her på — på radioen, her om dagen. Disse politifolkene måtte komme og arrestere den flokken med unge kvinner der nede, ute på gaten, de ble helt hemningsløse med den gamle djevleske ånden, fikk dem til å gjøre denne nye boogie-wooglien, hva enn de kaller den tingen, og der ute på gaten, gale på sinnet. Skjønner? Faktisk, hvis en ung dame har et snev av anstendighet i seg, henne eller en ung mann, hvilken som helst, den tingen er en slavedriver som driver dem til å gjøre det.

¹¹⁰ Du forlater det, og Gud vil gi deg en dans. Åh, du! Sannelig vil Han det. Han vil gi deg en hvis du bare vil forlate det. Men du er nødt til å forlate alle disse tingene for å få det. Du kan bare ikke fortsette med begge deler.

¹¹¹ Han fikk Palestina, Abraham gjorde det, eller Israel gjorde det. Han fikk Palestina til et land. De forlot det gamle landet der nede, og fikk Palestina, et land som flyter med melk og honning. Ja, sir.

¹¹² Hva forlot de? De forlot solsteken, under slavedriverne nede i Egypt. Hva fikk de for å forlate det varme solskinnets der nede? De fikk vandre i Lyset av Ildstøtten. Forlater den solsteken der nede for å vandre i Lyset av Guds Ildstøtte. Hvilken utveksling! Jeg skulle like å ta den utvekslingen. Ville ikke dere? [Forsamlingen sier: "Amen." — Red.] En Ildstøtte. Vandre i det naturlige sollyset hvor de ble drevet under slavedrivere, til å komme ut der og vandre i Guds Lys under Den Hellige Ånds kraft, en Ildstøtte som ledet dem til et løftesland.

¹¹³ Samme tingen i dag. Vandre ut av denne verdens lys, tingene som er av verden, for å vandre i Guds Lys. Det leder deg til løfteslandet.

¹¹⁴ De forlot også de gamle hvitløksgrytene i Egypt, kjøttgrytene nede i Egypt. Hva fikk de når de forlot disse gamle kjøttgrytene? De fikk spise Engle-mat. Manna kom ned fra himmelen for å overta for hvitløk.

¹¹⁵ Nå, hvis du aldri har spist noe annet enn hvitløk, la meg fortelle deg noe, Gud har en Himmel full av Engle-mat for å livnære deg. Det er riktig.

¹¹⁶ Engle-mat, det er hva de fikk i stedet for det, i stedet for den gamle hvitløken i Egypt.

¹¹⁷ De forlot Egypts gjørmete vann. Hva fikk de der ute? Å drikke fra Klippen som ble slått i ødemarken, av Guds rene krystallklare vann. De forlot Egyptens gamle gjørmete vann, det gamle denominell-grumsete vannet som er sammenblandet.

¹¹⁸ Det er slik vi er nødt til å gjøre noen ganger i dag. Forlate den gamle trosbekjennelsen og denominasjonen, sier: "Miraklenes tid er forbi. De karene er gale. De er bare en flokk med holy-

rollers.” La den tingen ligge igjen, og kom bort hit og drikk fra en Kilde fylt med . . . flyter fra Emmanuels årer, hvor syndere kaster seg ned i den floden, mister de alle sine skyldige flekker. Ja, sir.

¹¹⁹ Forlat det gamle grumsete vannet, helt oppblandet med tvil, og frustrasjoner, og kranbler, og hysteri og alt annet, og drar ned på kveldstid og har en suppe til kveldsmat, og koker en gammel kylling og selger den for femti cent pr. tallerken, for å betale forkynneren. Når, hvis du ville komme bort hit under Guds lover og Guds hellige bud, og vandre med Gud, da ville du betale din tiende, og forkynneren vil klare seg fint, hvis du bare ville ta Guds måte å gjøre det på. Riktig. Gamle, gjørmete vann; for å drikke fra Klippen.

¹²⁰ De forlot disse skrytende legene i Egypt som sa: “Vi er de smarteste menn i verden i dag.” De forlot de skrytende legene for å være med den Store Legen. Amen. Jeg skulle gjerne se en lege i dag fortsette videre slik som den Store Legen gjorde. Disse menneskene var i ødemarken i førti år, og de kom ut uten en syk iblant dem. Det var ikke en syk person iblant dem, i førti år. Det var over to millioner mennesker som kom ut på den tiden. Hvor mange babyer blir født hver eneste kveld? Hvor mange syke? Og de gjorde . . .

¹²¹ Jeg skulle likt å gå til dr. Moses og kikke i vesken hans, og se hva slags resept han ga dem. Ville ikke dere like å se det? Jeg tenker det er mange leger som ville ønske å kikke på den resepten. Vel, jeg kan fortelle dere. Jeg har lest den. Ønsker dere at jeg skal fortelle dere hva det er? “Jeg er Herren som leger alle dine sykdommer.” Det var alt han hadde. Det var alt han trengte, for de forlot de skrytende legene for å være med den Store Legen. Ja, sir.

¹²² De forlot menneskene der nede som sa: “Miraklenes tid er forbi. Det finnes ikke lenger noe slikt som mirakler.” De forlot det, for å gjøre hva? Hva gjorde de da? For å være rett i nærværet av der hvor mirakler skulle skje, dag etter dag. Amen.

¹²³ Menneskene i dag som sier at det ikke finnes noe slikt som mirakel, det er noe galt med sinnet deres. Det er riktig.

¹²⁴ En person fortalte meg en gang, sa: “Jeg ville ikke bry meg om hva du gjorde. Jeg brydde meg ikke. Jeg kan ikke, uansett hvor mye bevis du hadde”, sa: “Jeg tror det bare ikke.”

¹²⁵ Jeg sa: “Selvfølgelig ikke. Du ville aldri se det. Du er bare for blind til å se det.” Det stemmer. Jeg sa: “Det er ikke for vantro. Det er for troende. De troende ser det.” Det er riktig.

¹²⁶ En kar sa en gang til meg, møtte meg på gaten, sa: “Du er feil i din Lære.”

Jeg sa: “Det er Bibelen.”

127 Han sa: "Du er feil." Han sa: "Så, jeg er imot deg." Sa: "Slå meg så blind. Paulus slo en mann blind en gang." Sa: "Slå meg blind."

128 Jeg sa: "Jeg — jeg — jeg kan ikke gjøre det. Du er allerede blind. Ja. Du er . . . Hvordan kan jeg gjøre hva din far, djevelen, allerede har gjort?" Det stemmer. "Du er allerede blind." En mann som sier en ting som det, er — er så blind, han vet ikke forskjell på dagslys og mørke. Han kan ikke skjelve mellom de to, Liv eller død. Det er å være virkelig blind. Ja, sir. Ja visst.

129 Den Store Legen var med dem, og de så mirakler skje. Absolutt.

130 Disiplene, hva forlot de? De hadde garn, fiskegarn. De forlot sine fiskegarn for å vandre med Ham, og se Hans tegn, og mirakler, og Hans makt, av å være Messias. Enhver som ikke ville gi opp en dags fiske for å følge det, da er det noe galt. De forlot garnene sine fulle av fisk. De begynte å trekke inn, og hadde den største fangsten de noen gang hadde hatt. Og de forlot hver eneste bit av det for å følge Ham, fordi de trodde i sitt hjerte at Han var Messias. Og de ønsket å følge Ham, for å se om tegnene til Messias ville følge Ham. Og de fikk se det.

131 Jeg ville forlate hva som helst i verden, jeg bryr meg ikke om hva det er, for å se Jesus Kristus manifestere Seg Selv, spesielt når det blir manifestert i mitt liv, at jeg vet at jeg er gått fra død til Liv, og jeg vet at Han er Messias. Jeg vet, ved å ta Ham på Hans Ord, at Han har frelst meg fra et liv i synd. Og jeg vet at Den Hellige Ånd bor inni meg. Jeg ser Hans tegn, overalt, som understreker det, jeg vet at Han er den samme i går, i dag og for evig. Forlater alt, jeg er villig til å forlate hva som helst.

132 Jeg tilhørte en fin organisasjon, en fin menighet, en av de beste som finnes i landet. Men de sa: "Billy, du kommer til å miste din forstand og bli en holy-roller."

133 Rett der sa jeg: "Du kan like godt ta mitt medlemskort med en gang, for jeg kommer til å følge Den Hellige Ånd." Det stemmer. Rett.

134 Og du er nødt til å forlate alt, det er rett, for å følge Ham. Men den som vil forlate alt, og følge Ham, skal Gud lønne i rikdommens overstrømmende velsignelser. Det finnes ingenting å sammenligne det med. Ja vel.

135 Nå, disiplene forlot sine garn, og fiskegarn fulle av fisk, deres yrke. De forlot sitt yrke, for å følge Herren Jesus, for å se Hans kraft, se tegnet. Disse mennene var trente menn. De vet hva Messias skulle gjøre. De hadde lest, tilbake i Bibelen. De forsto nøyaktig hva Messias skulle gjøre. De visste at tiden var inne for det til å skje. Og når de så denne Mannen komme på scenen, Som passet inn i bildet, da var de klare til å forlate alt, for å høre på hva Han hadde å si. Fordi, hvis det var Messias, da var det Liv for dem, fordi de var blitt invitert til å følge Ham. Så de forlot alt.

¹³⁶ Slik er det i dag, hvis *Dette* er rett, hvis dette Budskapet om dåpen i Den Hellige Ånd, i disse siste dager, hvor Han sa Han ville utøse både tidligregn og senregn på oss. Hvis disse tingene er riktige, Det er verdt å forlate alt. Følg Det.

¹³⁷ Jesus sa: “Disse tegn skal følge dem som tror. Den som tror på Meg, skal leve om han enn dør, og hver den som lever og tror på Meg skal aldri dø. Den som tror på Meg, de gjerningene som Jeg gjør, skal også han gjøre.” Riktig.

¹³⁸ “Gå ut i all verden, til enhver skapning. Disse tegn skal følge dem som tror. I Mitt Navn skal de drive ut demoner, tale med nye tunger, ta opp slanger. Hvis de drikker noe dødelig, skal det ikke skade dem. Hvis de legger hendene på de syke, skal de bli friske.” Det er hva Han sa.

¹³⁹ “Slik som Faderen har sendt Meg, slik sender Jeg dere.” Faderen som sendte Sønnen, gikk med Sønnen, og var inni Sønnen. Den Jesus som sender en mann, går sammen med ham, og er inni ham, for å utføre og gjøre de samme gjerningene. “Se, Jeg er med dere alle dager inntil verdens ende. Og de gjerninger Jeg gjør, skal også dere gjøre.”

¹⁴⁰ Broder, hvis ikke det er bedre enn gamle trosbekjennelser og ting av verden, og å tilhøre noen andre der som forneker alt Det! Nå, jeg mener vi skulle være de lykkeligste menneskene i verden, å se den levende Gud bevege seg omkring oss slik som dette; vite at vi har forlatt alt for å følge Ham. Amen. Det får meg til å føle meg religiøs. Forlater alt, for å følge Herren Jesus. Det samme i dag, du er nødt til å forlate alt. Akkurat slik som de gjorde tilbake der, må også du gjøre.

¹⁴¹ Nå, du snakker om noen som forlater noe, la oss se for Jesus, hva Jesus forlot for oss. Jesus forlot alt. Han hadde et hjem i Himmelen. Og Han ga opp Sitt hjem i Himmelen, og kom til jorden, og hadde ikke engang et sted å legge Sitt hode. Det er riktig. Han kom så lavt, at Han ikke en- . . . så fattig, at Han ikke engang hadde en seng å sove i. Han sa: “Revene har huler, og him- . . . himmelens fugler har reder, men Menneskesønnen har ikke engang et sted å hvile hodet Sitt.” Skjønner? Men hva fikk Han for det? Han ble løftet opp så høyt at Han måtte se ned, for å se himmelen.

¹⁴² Han kom til verden, tok det laveste navnet som kunne bli tatt i verden. Han hadde det laveste navnet, tok det laveste navnet, ble kalt Beelsebub. Beelsebub er en . . . Da de så Ham skjelne åndene der på den måten, sa de: “Han er en spåmann. Han er Beelsebub, en djevel.” Spådom er en djevel. Og de kalte Ham en djevel, den laveste av alle. Han hadde det laveste navnet.

¹⁴³ Han dro til den laveste byen. Og den minste mannen i byen så ned på toppen av Ham; Sakkeus, det er — det er riktig, i Jeriko. Langt nede, sannelig gjorde han det. Han hadde det laveste navnet som fantes på jorden. Han var kommet til verden

med en “utenomekteskapelig fødsel”, som de kalte Ham, fordi de virkelig tror at Babyen ble født utenfor ekteskapet. Han hadde det å kjempe mot, til å begynne med. Deretter kalt med navnet Beelsebub, det laveste som noen kunne komme til. Han forlot Sitt himmelske sted, og kom for å ta det.

¹⁴⁴ Men Gud ga Ham et Navn over ethvert navn som er nevnt i Himmelen, ethvert navn som er nevnt på jorden, inntil hele familien i Himmelen og på jorden heter Herren Jesus. Halleluja! Slik er det. Han forlot; Han ble belønnet. Sannelig, det gjorde Han. Ja vel.

¹⁴⁵ Han kom til jorden, himmelens og jordens Skaper, og Han hadde ingenting å spise. Satan fristet Ham, som fastet for oss, men Han mottok mat som de andre ikke visste noen ting om.

En dag sa Han det. “Jeg har mat.”

Sa: “Hvorfor kommer Du ikke og spiser?”

¹⁴⁶ Han sa: “Jeg har Mat som dere ikke vet om.” Det stemmer. Han hadde Mat som de ikke visste noen ting om.

¹⁴⁷ Her på jorden hadde Han intet skjulested, sa de, intet sted, ingen hus, ingenting tilhørte Ham. Men vet dere hva? Han ble et Skjulested for hver og en av oss. Gud gjorde Ham til et Skjulested for hele menneskeheten. Han hadde ikke Sitt eget skjulested, men Han er vårt Skjulested.

¹⁴⁸ De har snakket så mye om tilfluktsrom. Åh, du! Vi har et. Det er riktig. Tilfluktsrom, går inn i et hull i bakken. Og de forteller meg: “Disse bombene vil treffe og sprengte et hull i bakken, et hundre og femti fot dypt, et kvadrat på et hundre og noen miles.” Nå, det ville brenne ethvert bein i deg, hvis du befant deg en halv mile dypt nede i bakken. Ja visst, det ville det, hvor som helst. Men vi fikk et Skjulested. Kristus er vårt Skjulested. Amen.

¹⁴⁹ Som jeg sa her om kvelden, de er blitt, Russland har kunnet oppvise sin store skrytende forfatning: “Vi satte en mann ut i verdensrommet først.”

¹⁵⁰ Jeg er uenig med det. Vi har hatt Én i verdensrommet i to tusen år. Amen. Ikke sant. Ja, sir. En Forbeder, ja, sir, som drar inn i Himmelen og tilbake, i et . . . bare som i brøkdelen av et sekund. Ja visst. Vi har en Mann i verdensrommet. De har ikke noen ting. Ja, sir. Riktig. Ja vel. Vi finner at Han ikke hadde . . . Han måtte bli et Skjulested for oss alle.

¹⁵¹ Han ga opp Sitt Sønneforhold, mellom Ham og Faderen, for å bli gjort til synd for oss. Visste dere det? “Han som ikke kjente til synd; ble til synd for oss. Våre syndere ble lagt på Ham.” Han ga opp Sønneforholdet, for å bli synd, nå kan Han gjøre syndere til sønner. Amen. Det er den gode delen: ta syndere og gjøre til sønner, da Han ga opp Sitt Sønneforhold for å bli synd, nå tar Han syndere og gjør sønner ut av dem. Amen. Hvilket privilegium! Ja, sir.

152 Gud vil ikke bli solgt til underpris på noen ting. Nei, sir. Du kan ikke gjøre dette, fordi Gud sørger for det. Hans Sønn ble et syndoffer, slik at Han kunne kjøpe nå, ta syndere og gjøre Guds sønner ut av dem. For en vakker ting det er. Ja!

153 Nå, ja, sir, Han — Han ga Sin styrke. Han ble svak, for at Han kunne bli vår styrke. Han er vår tilstrekkelige Styrke. Vi trenger ikke noen annen styrke, bortsett fra styrken til Herren Jesus. “Han er min Styrke fra dag til dag. Uten Ham ville jeg falle”, sa poeten. Hvor underfullt!

154 Hva du forlater; hva du mottar, for hva du enn forlot! Du og du! Forlat verden. Forlat dine egne meninger. Forlat dine tvil. Forlat dine nervøse tilstander. Forlat det, og ta imot Ham. Tro Ham.

155 Si: “Nå, er det slik? Er miraklenes tid forbi?” Forlat den slags tanker. Tro det.

156 En sa: “Er Jesus virkelig Helbrederen, eller er dette bare en — en masse med mental opparbeidelse som disse menneskene har?” Bare forlat den tanken, én gang.

157 “Nå, hvordan vet du om det kommer til å være riktig eller ikke?” Det er et løfte. Det er hvordan du vet.

158 Du sier: “Åh, jeg tror Den Hellige Ånd var for mennesker langt tilbake, for lenge siden, bare kun for disiplene.” Åh, det kan det ikke være. Da, hvis det er slik, motsier Bibelen seg selv.

159 Peter sa på Pinsedagen: “Omvend dere, og enhver av dere må bli døpt i Jesu Kristi Navn til syndenes tilgivelse, og dere skal få gaven, Den Hellige Ånd. For løftet tilhører dere, deres barn og alle dem som er langt borte, så mange som Herren vår Gud vil kalle på.” Da er det Guds løfte, at vi kan, så mange som Gud kaller til Den Hellig Ånd, du har en rett til å komme. Bare forlat dine tanker om Det, og ta Guds fastlagte Ord om det.

160 Du sier: “Finnes det noe slikt, at folk kan tale i tunger, eller er det bare noe tåpelighet, eller noe babling de gjorde?” Bare forlat din egen mening.

161 Jesus sa dette: “Disse tegn skal følge dem som tror. De skal tale med nye tunger.” Bibelen sa det. Ja, sir.

162 “Broder, kunne disse tegnene som jeg ser i — i møtene, kunne det være Gud?” Ja visst, kunne være det. “Vel, jeg så mennesker som levde et hvilket som helst liv, og de gikk og ba for syke, og de ble friske. Jeg . . .”

163 Jesus sa: “Ingen som gjør en kraftig gjerning i Mitt Navn, kan straks tale ondt om Meg.” Det stemmer.

164 Hvis mannen er feil, tar en Guds gave og gjør noe feil, vil Gud ta hånd om ham. Men det er Gud, like fullt. Ja visst, det er det. Fordi han er hyklerin, burde det få deg til å skinne godt. Du kan

ikke ha en . . . Den eneste måten du kan ha en ekte . . . En — en falsk dollar, den er nødt til å bli laget ut fra en ekte.

165 Og alle sammen sier: “Jeg kommer ikke til å gå til kirken. Jeg ønsker ikke å gå til kirken. Det er for mange hyklere.” Nå, du er mindre enn de er. Du prøver å gjemme deg bak dem. Hvis du kan komme deg bak dem, er du mindre enn de. Det er riktig.

166 Jeg leste en liten artikkel i avisen her om dagen, hvor en gammel mann . . . Han var både døv, stum og blind, og han gikk til søndagsskolen hver søndag. Og de spurte ham, gjennom blindeskrift, sa: “Hvorfor går du til kirken? Du kan ikke høre hva forkynneren sa. Du kan ikke høre noen av sangene. Hvorfor går du til kirken?”

167 Og han sa: “Jeg ønsker bare å la alle vite hvilken side jeg er på.” Ønsker bare å la djevelen og alle andre vite hvilken side han var på. Jeg tror det er bra. Ja, sir.

168 Hva annet gjorde Jesus? Han ga og forlot Sitt eget Liv. Han ga Sitt Liv for å frelse ditt og mitt. Fordi at Han — at Han ga Sitt Liv . . . Han måtte ikke legge det ned. Han gjorde det frivillig. Han måtte ikke gjøre det, men Han gjorde det frivillig fordi Han kunne frelse deg. Og nå er Han den eneste som kan frelse deg. Det finnes ikke noe annet som kan frelse deg.

169 Jeg vet det finnes en denominasjon som sier at deres kirke frelser deg. “Du er frelst av kirken.”

170 Du er frelst av Jesus Kristus, eller du er fortapt. Ja, sir. Ingenting du kan gjøre, ikke én ting du kan gjøre, bare omvende deg fra din synd. Jesus Kristus er Frelseren. Ja, sir. Han ga, Han ga Sitt liv for deg.

171 Nå, jeg mener at, i dag . . . Mens vi avslutter, kan vi si dette. At det er nødvendig for oss, da, at vi vil gi vårt liv og vårt alt, og forlate alt som er verdslig, alt som er ugudelig, all vår vantro, og alle ting, for å komme og følge Ham, slik som disse disiplene gjorde. Ville dere ikke ønske å gjøre det? [Forsamlingen sier: “Amen.” — Red.] Følge Ham, for hva? For å se Hans store tegn på Hans Komme.

172 Husk nå, Bibelen lover at i disse siste dager, like før tidens avslutning, vil det bli et nytt kristent Lys som kommer frem. “Tidligregnet og senregnet vil komme sammen.” Profeten sa: “Det skal bli Lys mot kveldstid. Det skal komme en dag, som verken er dag eller natt.”

173 Hva slags dag er det? En slags regnfull, tåkete, dyster dag. Bare sola skinner, ja visst, langt over tåkene og skyene er det en sol som skinner. Og gjennom det, all den tåken, likevel gir det lys, så du kan gå, se hvordan du kan komme deg fram.

174 Det er det vi har hatt år etter år, i to tusen år. Skjønner? Vi har vandret ved tro, og vi har tenkt: “Vel, det er greit. Hm-hmh. Vi tror, og vi tilslutter oss menigheten, og setter navnet vårt i boken.

Og det er helt greit. Vi tror. Vi ser ikke disse tingene som Han gjorde tilbake der i de dager, langt tilbake der.” De sa: “Alt det er borte. Det var der tilbake.” Og det har vært slik i — i hundrevis og hundrevis og hundrevis av år, bare en dyster dag.

Men Han sa: “På kveldstid skal det bli Lys.”

¹⁷⁵ Nå, den samme solen som stiger opp i øst, er den samme solen som går ned i vest. Den samme Jesus som var . . . utøste Sin Ånd i øst, på disse menneskene, er den samme Jesus som er i disse siste dager, utøser Sin Ånd, det er på vestens mennesker. Han lovet det.

¹⁷⁶ Han gjorde et løfte. Han sa: “Som det var i Lots dager, slik skal det være i Menneskesønnens komme.”

¹⁷⁷ Hvordan den Gud åpenbarte Seg i et menneskelig legeme, satt der og spiste med Abraham, med Sin rygg vendt mot teltet, og fortalte Sarah hva hun tenkte, i teltet. Fortalte Abraham hva navnet hans var, og hva Sarahs navn var, og hvordan Han skulle besøke dem. Og Sarah trodde det ikke, og lo i teltet. Og Engelen sa: “Hvorfor lo Sarah?” I teltet, bak Mannen.

¹⁷⁸ Jesus sa: “Slik som det var på den dagen, slik vil det være i Menneskesønnens komme.”

¹⁷⁹ Som jeg ofte har sagt, sa det i går kveld, jeg ønsker å sitere det igjen. Det er alltid tre klasser av mennesker, hele tiden, slik som Kam, Sem og Jafets folk, Noahs tre sønner. Hele veien nedover, er det— det er tre klasser av mennesker. Nå klassifiserer vi dem slik: vantroende, liksom-troende og troende. Nå, det er slik det blir sortert. Det var det samme der. Jesus sa: “Slik som det var i Sodomas dager, slik skal det være i dette.”

¹⁸⁰ Abraham, som hadde forlatt alt, for å følge, nå her er det, rett ned. Han hadde holdt det løftet i årevis, tjuefem år. Her er han, hundre år gammel nå. Og han er her oppe på markene. Hans flokk blir magre, og får ikke vann. Og Lot, som levde i luksus der nede med alle de tingene han ønsket. Og her var Sarah, en gang den vakreste kvinnen i landet, og her er hun nå, litt berøvet.

¹⁸¹ Og kanskje fru Lot hadde disse nye vannhodefrisyrerne da, vet dere, og alle disse tingene. Hun bodde bare luksuriøst der nede. Hun var borgermesterens kone, og hun tilhørte en kirke som var en stor kirke. Ja, sir. Og uten tvil hadde hun alle sine foreninger. Hun ville aldri leve det, forlate det, til hun endog fortsatte å snu seg tilbake. Og hun hadde blitt til en saltstøtte, fordi hun hadde elsket verden mer enn hun elsket å adlyde røsten til den Engelen.

¹⁸² Legg nå merke til de tre klassene. De vantro sodomittene, de bare halvveis, lunkne kirkemedlemmene var Lot. Men den utvalgte, utkalte menigheten var Abraham og hans gruppe. Da disse Englene, hvem kom De til? Til Abraham og hans gruppe. Riktig. De gikk ned, to av dem gikk ned dit, som moderne evangelister.

183 Vi har store evangelister som er — som drar til den denominelle kirke-verden i dag. En av de største menn i landet, som vi vet om, er Billy Graham. Og han blåser sannelig ut Evangeliet til disse menneskene der ute, kaller dem ut: “Kom ut av Sodoma.”

184 Vi trenger ikke å rope “Kom ut av Sodoma” til denne Menigheten. Den burde allerede være ute. Hvis den er kalt av Den Hellige Ånd, har den forlatt Sodoma for lenge siden. Det er riktig. Den har forlatt Sodoma. Hun lever ute her, for Seg Selv, riktig, adskilt. Selve ordet *menighet* betyr “utkalt, adskilt.” Og hvis du er adskilt, din . . .

185 “Kom ut fra dem. Rør ikke deres urene ting.” Hvis du ikke har gjort det, er du nede i Sodoma; du er et kirkemedlem, lunken. Da burde du adskille deg selv, og komme vekk fra tingene i verden, og komme ut, og leve rent og hellig, vandre i Guds bud.

186 Husk, to av disse Englene gikk ned der. De gjorde ikke mange mirakler. Det var bare ett mirakel som de gjorde, de slo folket blind da de kom til dem.

187 Vel, det er nøyaktig hva forkynnelsen av Ordet gjør, slår folket blind. Og disse store evangelistene i dag, som vi vet om, mange av dem besøker Phoenix her. Og — og store evangelister fra . . . som dro ut i feltet, utfører ikke mirakler og så videre, men de blinder absolutt disse vantro, disse sodomittene, ved å forkynne Ordet, at: “Jesus Kristus er Guds Sønn.”

188 Men så, her er den åndelig Menigheten; ikke den naturlige menigheten, eller sodomitten. Men den åndelige Menigheten, som tror på Gud, er blitt besøkt av Gud, slik som Abraham ble, hele veien ned. Abraham er et fullkomment bilde på Abrahams Ætt etter ham, i Menigheten, “et folk ut av hedningene for Hans Navn”, den kongelige Ætten, som jeg forkynte på søndag. Skjønner? Nå, denne Menigheten, Den er utkalt, adskilt, har forlatt alt i verden, kommet ut for å vandre med Den Hellige Ånd slik som Abraham gjorde.

189 Vi har sett alle slags ting, som Abraham gjorde, komme frem. Men hva var det siste tegnet som han så før avslutningen på reisen? Hva var det siste tegnet før den forventede sønnen kom på scenen? Abraham ventet en sønn. Er det riktig? [Forsamlingen sier: “Amen.” — Red.] Er vi Abrahams Ætt? [“Amen.”] Da venter vi en Sønn, en lovet Sønn, Guds Sønn.

190 Og Abraham så Guds mystiske gjerninger da Han kalte ham, i det lille Lyset den gangen, og ofringen, og bekreftet pakten til ham. Og mange ganger møtte Han ham på mange forskjellige måter. Men det siste tegnet som Han viste Abraham, var da Han kom manifestert i kjød og satt med ryggen Sin vendt mot teltet, og fortalte Sarah.

191 Abraham, uten tvil, trodde at det var Gud. Noen mennesker tror ikke det var. Men, det, Bibelen sa det var Gud. Abraham sa

Det var. Han kalte Ham: "Elohim." Elohim er den store Skaperen av himlene og jorden.

¹⁹² Nå, Han gjorde Seg Selv til kjød, for et tegn, at i de siste tider (Ser dere sodomittene, den vantro? Ser dere kirkemedlemmet?), Nå, følg med på de Utvalgte, utkalte, og Ham, i denne Utvalgte, Han manifesterer Seg Selv i Den Hellige Ånds kraft, i menneskelig kjød. Amen. Kan dere ikke se at det er Messias? Gud, Kristus, representert i Sin Menighet; Menigheten utfører det samme Livet, lever det samme livet, gjør de samme tegnene. "Den som tror på Meg, de gjerninger som Jeg gjør, skal han også gjøre."

¹⁹³ Hvis ånden til en — en gangster var i meg, ville jeg ha våpen på meg. Hvis ånden til en maler var i meg, kunne jeg male bildet til en maler, og kunne gjøre det. Hvis ånden til en mekaniker var på meg, kunne jeg fortelle deg hva som var galt med bilen din. Skjønner?

¹⁹⁴ Og hvis Jesu Kristi Ånd er i meg, vil jeg gjøre Kristi gjerninger fordi det er Kristi Liv i deg. Skjønner? Manifestert i Hvem? Manifesterte Hvem? Han er . . . Forlot Sitt Sønneforhold, og ble synd, og tok våre synder for at Han kunne ta syndere og gjøre dem til sønner. Han ble meg for at jeg kunne bli Ham. Han ble en synd for at jeg kan bli en Guds sønn. Han . . . Åh, det — det er tankevekkende hva Han gjorde. Skjønner? Han tok din plass for at du kunne ta Hans plass. "Dere er medarvinger med Ham; i Riket." Han ble en synd, som deg; dine synder plassert på Ham, for at Han kunne ta deg, og gjøre deg til en medborger av Himmelen, og sette deg med Ham i Guds Rike. Slik er det: Legger Sin Ånd inn i deg. Og hvis Hans Ånd er i deg, de gjerningene som Han gjorde, vil du også gjøre.

¹⁹⁵ Se nå hva Han gjorde da Han var her på jorden. Hvordan manifesterte Han Seg Selv?

¹⁹⁶ Du kan ikke gå rundt, drive omkring, og gå til biljardhaller, og drive bort fra menigheten, og bli værende hjemme på onsdag kveld for å se en eller annen slags skitten tv-serie, eller noe slikt, og forlate menigheten din, og alt slikt som det, og noensinne forvente å se Kristus. Du er nødt til å forlate disse tingene for å følge Den Hellige Ånd.

¹⁹⁷ La Ham manifestere Seg Selv som Messias slik som disse første etterfølgerne gjorde. De fulgte Ham for å se om Han var Messias. Hva tror du ble gjort da Andreas ble værende hele natten med Ham den kvelden, han og Filip? Neste morgen gikk Filip en vei og Andreas en annen.

¹⁹⁸ Andreas tok av gårde etter sin bror. Og så snart han fant Simon sa han: "Kom, se. Vi har funnet Messias." Han visste at Han var Messias. Hvorfor? Han visste hva Messias ville være. Han visste, ifølge Skriften, hva Messias ville være.

199 Nå, selvfølgelig, jødene i de dager, de hadde funnet ut av alt sammen, disse flotte store kirkene. “Åh, når Messias kommer, vil det bli en trompet som høres i himlene, og Gud vil starte noe, og bringe ned Himmelenes korridorer. Og det vil være en hilsen fra en Engel, som lyder over hele jorden. Og Messias vil komme ridende ned de korridorene slik som det, med Engler og orkestre, og ting slik som det, komme rett ned til *dette* tempelet, gå inn i det. Han vil være Messias. Han vil ta en stav og herske over jorden.”

200 Se hvor mye annerledes Han kom, men Han kom ifølge Skriften. “Sittende på en esefole, kom ridende inn i Jerusalem, ydmyk og saktmodig.” Det stemmer. Skjønner?

201 Det fikk endog profeten til å snu seg rundt, Johannes. Han hadde forkynt en Messias med kasteskovlen i Sin hånd, som grundig renser Sin treskeplass; og da Han kom, ydmyk og saktmodig. Men Johannes visste at det var Messias fordi han så det Lyset over Ham. Og han visste det. Han sa: “Han som fortalte meg i ødemarken: ‘Gå, døm med vann’, sa: ‘Ham som du ser Ånden komme ned og bli over, Han er Den som døper i Den Hellige Ånd og ild.’” Ingen andre så det. Johannes så det. Løftet var til Johannes.

Ingen så stjernen de vise menn fulgte.

202 Og slik er det i kveld. Du kan sitte her, dobbelt blind, og aldri se Guds kraft. Du kunne aldri forstå det før Gud åpner opp din . . . “Alle som Faderen har gitt Meg, vil komme til Meg, og ingen kan komme uten at min Far drar ham.” Det er det hele. Det avgjør det.

203 Nå finner vi ut at de forlot alt, og de fulgte Ham, og så at Han var Messias. Andreas gikk og fortalte Peter, sa: “Du vet hva vår far fortalte oss?” Noe slikt som dette, kanskje. “Vi vet at når Messias kommer, Moses fortalte oss at ‘Herren vår Gud ville reise opp en Profet’, akkurat som han. Og vi vet det, vi er blitt lært: ‘Hvis det er en iblant oss som er åndelig eller en profet, og hva han sier, skjer, så hør på ham. Hvis det ikke skjer, så ikke hør på ham.’ Og vi vet at Messias vil være . . . ikke bare en profet. Han vil være Gud-Profeten. Så denne Mannen er den Karen.”

“Hvordan vet du det, Andreas?”

“Bare kom, se.”

204 Gikk bort dit. Og så snart han gikk opp foran Jesus, sa Jesus: “Ditt navn er Simon, og du er sønn av Jonas.” Han visste, rett der, det var Guds Sønn.

205 Her kommer Filip med Natanael. Så snart Natanael gikk opp til Ham, visste . . .

206 De kunne gjette, den store samtalen de hadde, snakket om det, kom bort dit. Og hvordan Han hadde fortalt Peter disse ting, og gitt ham et nytt navn, og fortalte ham hvem han var,

og hans far og så videre, om det. “Dere vet at Messias skal være en profet.”

207 Vel, her kommer han opp da, går opp foran Jesus. Og Jesus sa: “Se, en israelitt som det ikke er svik i.”

Han sa: “Rabbi, hvor kjenner Du meg fra?”

208 Han sa: “Før Filip kalte på deg, da du var under treet, så Jeg deg.”

209 Han sa: “Rabbi, Du er Guds Sønn. Du er Israels Konge.” Det avgjorde det for ham.

210 En liten, gammel, elendig kvinne, uren, skitten, bodd sammen med seks menn. Hun hadde vært gift med fem, og den hun bodde med da, var ikke hennes. Gikk ut til en brønn en dag for å hente litt vann. Og da hun senket ned pumpen, eller bøtten i sveiven, nedover for å hente vannet, og da hun begynte med det, så hun en middelaldrende Mann som satt der borte, en jøde. Sa: “Kvinne, gi Meg å drikke.”

211 Hun sa: “Vi har raseskille. Det er ingen — ingen . . . ikke noen skikk her for Deg, som er en jøde, å spørre meg, en samaritansk kvinne, om en slik ting som det. Vi omgås ikke.”

212 Han sa: “Men hvis du visste Hvem som snakker med deg, ville du be Meg om drikke. Du ville be Meg om vann.” De bare . . . De fortsatte, snakket med hverandre en stund. Hva gjorde Han? Prøvde å finne ut hvor hennes problem var.

Nå: “Jesus hadde behov for å dra gjennom Samaria.”

213 Husk, Han identifiserte Seg bare med jøder og hedninger . . . Det er Kam, Sems folk. Skjønner? Jafets folk ble etterlatt. Vi angelsaksere, vi var hedninger, tilba avguder i de dager. Husk. Hvorfor manifesterte Han Seg ikke, Jesus til hedninger, da Han var på jorden, med det samme tegnet, for å vise dem? Fordi hedningene så ikke etter en Messias.

214 Jødene så etter en Messias, og samaritanerne så etter en Messias.

215 Og Han manifesterte Seg som Messias, ved å fortelle Peter, den som Han ga nøklene til Riket. Og til Natanael. Og blinde Bartimeus, da troen hans stoppet Ham. Og kvinnen med blødningen. Og så videre, til jødene.

216 Men her er Han nå framfor samaritanerne, og Han kommer til samaritanerne for å gjøre Seg Selv kjent som den sanne Messias.

217 Nå, i hundrevis av år hadde både jøder og samaritanere trodd at det skulle komme en Messias. Så, hvis Messias var på jorden, er det opp til Messias å manifestere Seg Selv.

218 Se på gamle Simeon i templet, med et vitnesbyrd, at: “Jeg skal ikke se døden før jeg ser Herren Kristus.” Og i samme øyeblikk da Maria brakte Babyen inn, talte Den Hellige Ånd til

Simeon. Han gikk rett bort til hvor Han var, slik som *det*, og løftet opp hendene og sa: "La Din tjener dra herfra i fred, etter Ditt Ord, for mine øyne har sett Din Frelse." Simeon kunne ikke leve lenge nok til å se Ham utføre Sine Messianske gjerninger, men han hadde et vitnesbyrd om at Han var.

219 Men Han gjorde Seg Selv kjent for folket, som Messias, til å være den Gud-Profeten. Den kvinnen, da han talte med henne, sa: "Gå, hent mannen din og kom hit."

Hun sa: "Jeg har ingen mann."

220 Sa: "Du har talt rett. Du har hatt fem, og den du bor med nå, er ikke din mann."

221 Hun sa: "Sir, jeg forstår at Du er en profet. Vi vet, når Messias kommer, vil Han fortelle oss disse tingene. Dette vil være Messias-tegnet når Han kommer. Han vil være den Ene som vil fortelle oss disse tingene."

Og Jesus sa: "Jeg er Ham som taler til deg."

222 Straks forlot hun den vannkrukken og løp inn i byen, og fortalte mennene i byen: "Kom, se en Mann, som fortalte meg hva jeg har gjort. Er ikke dette selve Messias? Er ikke det tegnet som Messias skulle vise oss?"

223 Han gjorde det ikke en gang til, foran noen av dem, men de sa mennene i den byen trodde Ham på grunn av kvinnens vitnesbyrd, at Han var Messias. Amen.

224 Nå er det hedningenes tid. Vi har hatt to tusen år med tvil, oppturer og nedturer, organisasjoner, inn og ut, og krangler og bekymringer, og bråk og strid, og alt annet, teologer og seminarer, og alt mulig.

225 Nå, hvis Han lot disse samaritanere og jøder komme rett ned, som hadde forlatt avgudene i verden, for å tjene Gud, og se etter en kommende Messias, og Messias gjorde Seg Selv kjent for jødene på den måten, på den tiden . . . Og Han kan ikke bryte Sine regler. Han er ikke en Får som ville gjøre en ting for den ene, og noe annet til den neste, en annen ting. Han er den samme Jesus. Riktig.

226 Her har vi nå hatt to tusen år. Den Hellige Ånd har falt på oss. Vi talte i tunger, og så tegn og under, og så videre. Nå, det siste tegnet som Abraham så før den lovede sønnen kom tilbake, var at Gud manifesterte Seg i et legeme som kunne spise, ved å forutsi og vise det samme tegnet som Jesus viste da Han var her, til å være Messias. Nå, Jesus profeterte og sa det ville bli slik. Og venner, nå er den tiden.

227 Disse jødene som stod der, da de så Jesus si det til den mannen, sa de . . . De måtte svare sin forsamling. De, de visste det var gjort, så de kunne ikke gjøre noen ting med det. De måtte svare sin forsamling, så de sa: "Denne Mannen er Beelsebub. Han . . ." De tenkte det i sitt hjerte. "Denne Mannen er

Beelsebub, ser dere, fordi Han er en spåmann, en form for en — en telepatist, eller noe. Han er Beelsebub.”

228 Jesus oppfattet deres tanker. Og Han vendte seg til dem og Han sa: “Om dere taler dette mot Meg, Menneskesønnen, vil Jeg tilgi dere. Men, så, en dag kommer Den Hellige Ånd, for å gjøre den samme tingen. Og å tale imot Det, da er det ingen tilgivelse, i denne verden eller i den kommende verden.”

229 Åh, broder, jeg er så glad i kveld for å ha pinsevelsignelsen. Amen. Ingen tvil om at her inne, brødre, dere sitter her inne fra Church of God, Foursquare, Assemblies of God, og alle de forskjellige. Det er vidunderlig. Det, bare fortsett å gå rett videre. Ikke . . . Bare stå rett sammen med det. Skjønner? Men tenk aldri at teppet ikke også strekker seg over din andre broder, i en annen organisasjon som har (like så) har like så mye Hellig Ånd. “Gud ga Den Hellige Ånd til disse som adlød Ham”. Så den andre broderen fikk også, ser du, så strekk det bare over. Det er helt greit. Og la oss komme sammen og glede oss.

230 Vi har forlatt verden. Vi er Abrahams Ætt. Vi er Kristi Ætt, den lovede Ætten. Og her er vi, rett nedover. Og hva var den siste tingen nå, som Han ga til vår far Abraham? Det tegnet, før Sodoma, før brenningen, og sønnens komme. Nå, rett før den lovede Sønnens komme, og Sodoma brennes, Gud lovet gjennom Jesus Kristus, at det ville være nøyaktig, “slik som det var i Sodomas dager”.

231 Se i verden i dag. Verdenshistorien har aldri sett så mange perverse som vi har i dag. Og posten min er fylt med mødre, gråtende, der borte i California. Leser i avisen, den perversjonen, nå, det endret seg i California, tror jeg, på rundt tretti prosent mer enn året før. Perversjon, det er overalt, uanstendighet. Skoler, religiøse skoler, må ekskludere folk ut av skolene sine, har en vanskelig tid med å plukke ut. Perverse, “byttet ut det naturlige samliv”, akkurat som det var i Sodoma, ser vi det på den måten.

232 Se på Billy Graham, en budbærer fra Gud, sprer det Evangeliet inn der nede.

233 Nå, hva med Menigheten, Utvalgt? Den skal også ha et tegn. Er ikke det riktig? [Forsamlingen sier: “Amen.” — Red.] Den er antatt å ha det. Jeg stoler i kveld på at vi vil forlate all vår vantro, og tro på Herren Jesus, og følge Ham, og se Hans siste dagers tegn, for Han lovet at det ville være her.

La oss bøye hodene våre.

234 Er det en her inne i kveld som ikke kjenner Ham som din Frelser, og du ville ønske å forlate alle ting rett nå, og følge Ham? Vil du bare løfte hånden og si: “Be for meg, broder Branham. Jeg ville ønske å gjøre det, bli en virkelig kristen.” Gud velsigne deg. Er det enda en? Gud velsigne deg. Gud velsigne deg. Gud velsigne deg, søster. Gud velsigne deg, og deg, broder. En til? Gud velsigne

deg, sir. “Jeg ønsker å forlate alt. Jeg — jeg skal gjøre det, broder Branham.”

²³⁵ Jeg ønsker å spørre om noe. Broder, søster, jeg — jeg — jeg mener ikke å såre noen. Men, du skjønner, du — du — du . . . Du er ansvarlig for Ordet. “Hvis — hvis dere blir i Meg, og Mine Ord i dere.” Noen ganger er jeg nødt til å si ting som skjærer meg, spesielt noen ganger til mine søstre.

²³⁶ Fordi, dere er klar over at kvinnen var den som satan brukte i begynnelsen. Gud valgte mannen. Satan valgte kvinnen.

²³⁷ Hun var velsignet, selvfølgelig, til å være inkubatoren som brakte Jesus Kristus til jorden. Nå, Det var ikke hennes Sønn. Dere vet alle det. Jesus kalte henne ikke en gang sin mor. Hun hadde aldri noe . . . Det er en blandet forsamling, men dere, hør på meg. Det var ingen sperma som kom fra Maria. Det ble helt og holdent skapt, jomfruelig, av Gud. “Den Hellige Ånd overskygget.” Det var grunnen til at Jesus ikke kunne kalle henne mor. Han var ikke en del av henne, ingenting. Hun var bare inkubatoren som Gud brukte, for å bringe frem Babyen.

²³⁸ Fordi, hvis det var noe som helst av den kvinnen som hørte til inni den Gutten, den Babyen, den kvinnen (dere forstår, dere voksne vet hva jeg mener), det var nødt til å være en form for befruktning, en slags sperma som kom fra den kvinnen, gjennom det, da var det absolutt som en seksuell handling med den Allmechtige Gud. Kunne ikke være det.

²³⁹ Gud skapte babyen, både egg og Blod. Celle, av både kvinne og mann, skapte Gud. Det er årsaken til at legemet ble oppreist. Ja visst. Han var den første i oppstandelsen. Så Han kalte henne aldri mor. De sa: “Din mor er her ute og ser etter Deg.”

²⁴⁰ Han sa: “Hvem er Min mor?” Sa: “Den som gjør Min Fars vilje, er Min mor.” Skjønner? Så Han kalte henne aldri én eneste gang sin mor. Han kalte henne “kvinne”. Det var det hun var.

²⁴¹ Og noen av dere kjære katolske mennesker gjør henne til en gud, eller en gudinne, himmelens dronning. Det er ikke riktig. Nei, det er det ikke. Hun var en god kvinne. Ja, sir. Riktig. Men hun var ikke noe mer enn noen annen kvinne som Gud velger å bruke. Han kan bruke en kvinne til noe annet. Han kan bruke henne, på hvilken som helst måte. Hun var bare en inkubator, fordi det er hva hun var, for å holde Sæden varm, og så videre slik som det. Og Livet kom inn i Babyen. Men Blodet, hemoglobinet, vet vi, kommer alltid fra det mannlige kjønn. Og Han var mannen, Skaperen. Hun var verken jøde . . . Babyen var . . .

²⁴² Jesus var verken jøde eller hedning. Han var Gud. Det er riktig. Gud Selv skapte et legeme som Han bodde i. Det var Hans Sønn, Jesus Kristus. Denne hellige, jomfrufødselen brakte fram dette mennesket, perfekt befruktning av Den Hellige Ånd.

Kvinnen hadde ingenting å gjøre med det, verken egg eller blodcelle.

²⁴³ Mannen har blodcellen. Kvinnen har egget. På denne måten ville det være nødt til å være et slags begjær og en befruktning, for å få noe til å skje.

²⁴⁴ Og i det tilfellet, var det ingenting annet enn overskyggingen av Den Hellige Ånd, og Gud skapte inni kvinnen. Det er min Frelser. Uten Ham, er vi alle fortapte.

²⁴⁵ Nå, noen av dere mennesker her, dere kvinner, dere, kanskje pinsevennkvinner, har vært skyldig i å kle dere i umoralske klær, klippe håret, gjøre ting. Jeg legger merke til her i California, det er ikke så veldig mange av dem . . .

²⁴⁶ Eller, her i Arizona, rettere sagt, ikke så veldig mange av dem går med sminke. Det ble også kjempet imot. Vel, det er ingenting i Bibelen som sier at du ikke skal gå med sminke. Vi vet bare at det er galt fordi det er av verden.

²⁴⁷ Men det er et bud i Bibelen at en kvinne, som klipper håret er en vanærende person. Og hvis det ser slik ut for Gud, og du sier du har Den Hellige Ånd, og gjør slikt, så er noe er galt.

²⁴⁸ “Å kle seg i en kledning som tilhører en mann”. Åh, søster, kjære, ikke etterlign verden. Forlat verden. Hold fast på Kristus.

Du sier: “Hvilken forskjell gjør det?”

²⁴⁹ “Salig er den som gjør alle Hans bud, slik at han kan ha rett til å komme inn til Livets Tre.” “Skyldig i det minste, er skyldig i alt sammen.”

²⁵⁰ Dere vet bedre. Hvis du har Den Hellige Ånd, vil Den helt sikkert fortelle deg noe bedre. Den vil fortelle deg noe bedre hvis det er Den Hellige Ånd.

²⁵¹ Nå, hvis du er skyldig, og ville ønske å gjøre en start i kveld, og si: “Broder Branham, jeg var ikke klar over det. Jeg har glidd av sted. Jeg ønsker å starte på nytt. Fra nå av skal jeg tjene Gud.” Løft hånden din, si: “Be for meg, broder Branham.” Gud velsigne deg. Det krever mot. Det krever ekte . . . Gud velsigne dere. Mange hender. Ja vel. Gud velsigne deg. Så, hvis du kjenner at Noe inni deg forteller deg at du er feil, da vet du at Gud er nær deg.

²⁵² Men når du hører Ordet så tydelig, og så sitter du fremdeles der og sier: “Jeg vil ikke gjøre det. Han vet ikke hva han snakker om”, og jeg siterer Ordet rett her, ser dere, da er det noe galt med hva som er inni deg. Skjønner? Det er ikke annet enn én ting, det er satan. Det er det hele. Det er imot Gud. Det er imot Hans regler. Det er imot Hans Ord.

²⁵³ En sa til meg for ikke lenge siden, en berømt forkynner. Han sa: “Broder Branham.” Kalte meg inn i rommet sitt, la hender på meg. Sa: “Du kommer til å ødelegge tjenesten din.”

Jeg sa: “Hva?”

254 Sa: “Du skjeller alltid ut folket, for hva de gjør.” Sa: “Hvorfor gjør du ikke . . . folket tror du er en profet.”

Jeg sa: “Jeg er ingen profet.”

255 Han sa: “Vel, folk tror du er. Hvorfor lærer du dem ikke åndelige ting, hvordan de kan motta store åndelige velsignelser og ting?”

256 Jeg sa: “Hvordan kan jeg lære dem åndelige ting når de ikke engang kjenner sin ABC? De vil ikke engang ha alminnelig anstendighet til å komme på linje med Ordet, langt mindre åndelige ting. Hvis de ikke tror jordiske ting, hvordan vil de tro himmelske ting?”

Han sa: “Vel, du vil bare ødelegge tjenesten din.”

257 Jeg sa: “Enhver tjeneste som Guds Ord vil ødelegge, den burde bli ødelagt.” Kom tilbake til Ordet. Det er riktig.

258 Nå, hvis du røyker sigaretter og lignende ting, og hevder at du har Den Hellige Ånd, skam deg. Dere menn! Dere sier: “Hvorfor plager du kvinnene?” Dere menn som vil la deres koner gjøre det, åh, mister, kaller deg en kristen, skam deg.

259 Jeg vet dette er hardt. Men, broder, det er — det er tid for trimming. Det er tid for Den Hellige Ånd til å komme, ta Sin Brud. Og hvis det ikke er på linje med Hans Ord, da er det noe galt.

260 Du som er falt fra, blir værende hjemme på onsdag kveld og ikke vil komme bort hit til menigheten, ser på TV, og er hjemme på møtekvelder! Tenk, du — du sier virkelig, og hvis du må komme til menigheten, er du nødt til å tvinge deg selv til å gjøre det, du gjør det fordi du tenker det er en plikt. Du skulle gjøre det. Det er ærverdig å gjøre det. Og hvis du ikke elsker å gjøre det, er det noe galt. Det finnes en Hellig Ånd som får deg til å elske å tjene Gud.

261 Nå, med dette, mens hodene deres er bøyde, alle som føler at de ville ønske å gjøre en start for Gud, i kveld, løft opp hånden din. Bare alle sammen her inne nå, bare løft opp hånden din, alle sammen, over alt. Gud velsigne deg, velsigne deg, deg, deg, deg, deg. Gud velsigne deg. Fint. Jeg skal be for dere.

262 Himmelske Far, nå har jeg talt Ditt Ord så tydelig og klart og skjærende som jeg kunne. Ikke for å være annerledes; hvis det skulle være min holdning, Herre, skulle jeg være den ene på alteret. Men hvis jeg ser noen, min broder eller søster, som drukner i en gammel lekk båt, og jeg ikke roper til dem, eller irttesetter dem, eller på en eller annen måte får dem ut av den tilstanden, da elsker jeg dem ikke. Jeg prøver å få dem ut, Herre, slik at de kan være trygge.

263 O Himmels Gud, jeg ber for hver og en som løftet opp hendene sine. Jeg så mange av disse små, kortklippede kvinnene løfte opp hendene sine, med nok sømmelighet omkring seg at de vet at de er feil. Det var mange som ikke gjorde det. Nå, Du er Dommeren av det. Men jeg ber, Gud, at Du vil frelse disse. Gi det. Hver . . .

264 Disse mennene løftet opp sine hender, veldig fine, unge menn sittende sammen med sine koner, og så videre, løftet opp sine hender. Gamle mennesker løftet opp sine hender. Nå, Far, vi er nødt til å forlate verden og tingene i verden, ellers kan vi ikke tjene Deg.

265 Jeg ber om at Du vil manifestere Deg Selv i kveld på en slik måte at folket vil se, det, Ordet som er blitt talt. Mennesker kan si hva som helst. Men når Gud kommer nær og stadfester Sitt Ord, beviser at det er Hans Ord, da blir vi etterpå stående tilbake uten noen unnskyldning. Jeg ber, Far, at Du vil gi det i kveld. Og så snart disse menneskene . . .

266 Kanskje mange av dem er syndere. Flere løftet opp hendene sine, som syndere. Og jeg ber, Far, så snart de ser manifestasjonen . . . Og stoler på at Du vil gjøre det i kveld, vil vise Deg Selv, at enden er her. Den forventede Sønnen skal snart ankomme Abrahams Ætt, og at Sodoma skal bli brent.

267 En dag vil det ikke være én stein tilbake på en annen i Phoenix. Dalen vil bli feid ren. I byen i kveld hvor utroskap, cocktaildrikkende, sigarettøykende mødre, døtre, dansing, twisting, holder på, menn som lever i umoral, synden i denne byen! O Gud, men jeg kikker nedover gjennom det og tenker: "Hvilken nytte har det å endog prøve?"

268 Men så kikker jeg nedover der og ser et lite Lys *her og der*, en innviet kristen som ber. "Alle de som sukker og gråter over de motbydelige ting som skjer midt i byen, Engelen var gitt i oppdrag å sette et Segl på dem, merke dem, og det var de som ikke ville bli ødelagt." Og jeg ber, Far, at det vil være mange som vil være en innviet kristen, så delaktig, ikke redd for å rope ut mot ondskap. Gud, i denne tiden, la oss tale de tingene som er rett.

269 Og det skal komme en Dommens Dag, og da vil de være uten unnskyldning, for dette Budskapet i kveld vil bli kastet på skjermen, himmelhvelvingen, og vi skal alle stå til regnskap. Så jeg ber, Far, at Du vil omskjære deres hjerter fra enhver ting av verden, at de kan leve gudfryktig i denne nåværende verden. Vi ber om det i Jesu Navn. Amen.

270 Så lei for at jeg har holdt på dere. Vi . . . Jeg er — jeg er virkelig sen. Og jeg — jeg . . . Jeg skulle vært ute. Sist . . . Hver kveld har jeg kommet ut rundt, senest klokka ti. Jeg ønsket å komme ut i kveld klokken halv ti. Jeg gjorde ikke det.

Nå, bare et øyeblikk, for å sette — seglet på det jeg har sagt.

271 Nå, egentlig, jeg er ikke en forkynner. Alle vet det. Jeg har ingen utdannelse, og bruker mine gamle Kentucky-ord som “his”, “hain’t”, “tote”, “fetch”, “carry” og “them thar”. Og dere vet jeg ikke er en forkynner slik som det. Jeg har ikke utdannelsen til å være det.

272 Men jeg er en kristen. Herren Jesus frelste meg fra synd. Jeg vet det. Og Han gir meg et annet Ord for å stadfeste det lille jeg vet. Det eneste er, jeg prøver ikke å legge til noen egen tolkning. Jeg bare leser Det. Og hva enn Det sier, sier jeg det samme. Skjønner? Det er alt jeg vet. Skjønner? Nå, hvis det er feiltolket, jeg vet ikke. Jeg bare sier det slik det er tolket *her*. Skjønner? Og Han har alltid blitt stående bak det, og støttet det.

273 Jeg tror at Jesus Kristus kommer snart. Jeg tror at Han er den samme Jesus i går, i dag og for evig. Jeg tror at Han sa: “En liten stund og verden”, kosmos, verdenssystemet, “skal ikke se oss . . . se Meg lenger. Men, dere skal se Meg, dere, Menigheten, for Jeg”, personlig pronomen, “Jeg vil være med dere, endog i dere, til verdens ende. De gjerningene som Jeg gjør, skal også dere gjøre.” Tror dere det? [Forsamlingen sier: “Amen.” — Red.] Vi fant ut hvilke gjerninger Han gjorde, hvordan Han manifesterer Seg Selv.

274 Jeg ber i kveld, at Gud vil ta denne menigheten . . . Nå, uansett hvor mye Han ville salve meg, Han må også salve deg. Skjønner? Uansett hvor mye Den Hellige Ånd ville prøve å tale *her*, må Den ha noen *der* ute, til å høre det.

275 Jesus gikk en dag gjennom en gruppe mennesker, og de ropte: “Rabbi, Rabbi, glad for å ha deg her borte, *så-og-så*.” Jesus gikk bare videre.

276 Og det var en liten kvinne som kom rundt og rørte ved kanten av kledningen Hans, og gikk tilbake og satte seg ned. Jesus stoppet og sa: “Hvem rørte ved Meg?”

277 Nå, Simon Peter sa til Ham, som om, nå, han irettesatte Ham. Han sa: “Vel, hvorfor vil Du si en ting som det? Alle rører ved Deg.”

278 Han sa: “Men jeg kjente at jeg er blitt svak. Kraft”, som er styrke, “har gått ut fra Meg.”

279 Han kikket ut over hele forsamlingen. Det var en som trodde Ham. Uansett, det kunne ha vært hundrevis der, men det var en som trodde. Han fant den lille kvinnen, fortalte henne om hennes blødninger, hadde stoppet, og hun var helbredet. Er det riktig? [Forsamlingen sier: “Amen.” — Red.] Beveget seg rett videre. Skjønner? Han er den samme i går, i dag og for evig.

280 Nå, vi har gitt ut bønnekort. Vi ga ut halvparten av dem, der borte i går kveld, halvparten av dem i kveld.

281 Begynte vi fra begynnelsen i går kveld? Begynte vi med de første femten eller tjue, i går kveld, fra en til *så-og-så*? Hva var

det? Hva sier du? [Noen sier: “Tjue.” — Red.] En til tjue. Ja vel. Mange av dem er her i kveld.

²⁸² La oss gi noen fra slutten av det, da. La oss begynne. La oss se. Vi har femten minutter, la oss gi femten kort, da. La oss se, det ville være åttifem til ett hundre. La oss starte fra åttifem, til ett hundre.

²⁸³ Hvem har bønnekort åttifem? Løft opp hånden din. Åttifem, kvinne der bak? Kom opp her, søster. Åttiseks, hvem har åttiseks? Rett her. Åttisju, åttisju. En eller annen løft opp hånden din, åttisju. Denne mannen, åttisju. Åttiåtte, åttiåtte. Åttini, åttini. Nitti, nittien, nittito, nittitre, nittifire, nittifem, nittifem. Ja. Nittiseks, nittisju. Nittiseks, jeg så ikke det ble løftet opp, nittiseks. Nå, hvis du har kortet ditt, kom. Skjønner? Nittisju, nittiåtte, nittini, ett hundre. Ja vel. Mens disse menneskene . . . En, to, tre, fire, fem, seks, sju, åtte, ni. Det mangler omtrent åtte.

²⁸⁴ Hør nå. Det er sant. Kom ikke opp hit med synd hengende over livet ditt. Du bør helst bekjenne det der ute, til Gud. Men hvis — hvis du har, hvis du har bekjent din synd, kom fremover.

²⁸⁵ Hvor mange der ute har ikke et bønnekort, og du ønsker at Jesus skal helbrede deg? Løft opp hånden. Hvor mange ville tro, hvis Jesus Kristus ville gjøre . . . Hvis Han . . . Hvor mange tror dette?

²⁸⁶ Følg med. Jeg skal spørre disse forkynnerne bak meg. Brødre, er det sant, som forkynnere av Evangeliet, tror vi at Bibelen, Det Nye Testamente, Hebreerne, sier at “Han er Ypperstepresten rett nå”? [Forkynnerne sier: “Amen.” — Red.] “En Yppersteprest som kan ha medlidenhet med våre skrøpeligheter”? Er det riktig, brødre? [“Amen.”]

²⁸⁷ Hvor mange der ute vet at Bibelen sier det “En Yppersteprest”? [Forsamlingen sier: “Amen.” — Red.]

²⁸⁸ Vel, hvis Han er Ypperstepresten som kan ha medlidenhet med våre skrøpeligheter, nå, hvordan handlet Han, hvis Han er den samme i går, i dag og for evig, da, hvordan handlet Han da noen berørte Ham med medlidenhet for deres skrøpeligheter? Den lille kvinnen med blødningen, rørte ved Ham fordi hun hadde et behov for å bli berørt; Han snudde seg og kikket rundt til Han fant henne, kalte på henne. Er det riktig? Er det riktig, brødre? [Forkynnerne sier: “Amen.” — Red.] Nå, hvis Han er den samme Ypperstepresten, vil Han være nødt til å handle på samme måte fordi Han er — Han er Ypperstepresten. Er det riktig? [“Amen.”] Vel, Han vil være nødt til å handle på samme måte.

²⁸⁹ Nå, du trenger ikke bønnekort. Nei. Du trenger ikke bønnekortet. Det eneste som du trenger er å ha tro på Gud. Du har tro, bare tro med hele ditt hjerte at Jesus Kristus helbreder de syke og de plagede, og Han vil, vil sannelig gjøre det.

290 Nå, la oss nå bøye hodene våre bare et øyeblikk for bønn, igjen, før noen ting blir sagt eller gjort. Nå, jeg sier ikke at Han vil gjøre det. Jeg stoler på at Han vil. Men jeg — jeg tror, og jeg stoler på at Han vil gjøre det. Nå, hvis Han vil gjøre det, hvor mange av dere vil tro? Løft opp hånden din. Må Han gi det, det er min bønn.

291 Himmelske Far, nå har jeg sagt hva Ditt Ord sier: “Forlate alt, for å følge Deg.” Disse som forlot alt, fikk se Deg. Og uansett hva Du ville gjøre, disse som ikke ville forlate synd og følge, vil aldri bli i stand til å forstå. Disse som forlater synd, vantro . . .

292 Vi vet at synd er vantro. Uansett hvor hellig vi lever, hva enn vi gjør, hvis vi fremdeles ikke tror, er vi syndere. Bibelen sier: “Den som ikke tror, er allerede dømt.” Så vi vet at vi er nødt til å tro “hvert Ord som går ut av Guds munn”. Det skulle være vårt daglige brød.

293 Og jeg ber, Far, at som jeg har sitert fra Skriftene i kveld, Dine løfter for disse siste dager, og hva vi skulle se etter i disse siste dager. Hvis det har vært riktig, Herre, bekreft da disse Ord med tegn som følger med. Gi det.

294 Jeg overgir meg selv til Deg, og Ordet, og folket. Jeg ber, Far, at Du vil omskjære hjerter der ute, til å tro med hele sitt hjerte, og spesielt disse som kommer til å være i bønnekøen. Og la så folket se at Messias, Jesus Kristus, Den Hellige Ånd, er sammen med oss i kveld. Han er i Menigheten, den Utvalgte Menigheten, den utkalte, Abrahams Ætt, ved det kongelige løftet. Gi det, i Jesu Navn. Amen.

295 Nå, la meg nå bare se, et øyeblikk. Nå, vi skal bare bruke tiden vår, bare noen få minutter, bare veldig få, omtrent ti minutter.

296 Elsker dere Ham? [Forsamlingen sier: “Amen.” — Red.] Tror dere Ham? [“Amen.”] Tror dere at disse tingene som jeg har lest for dere ut fra Ordet i kveld, er sannheten? [“Amen.”] Tror dere at Jesus gjorde det da Han var på jorden? [“Amen.”] Tror dere at Han lovet det? [“Amen.”] Tror dere at vi er i de siste dager? [“Amen.”] Nå, det er Hans løfte. Han må leve opp til det. “Hvis dere blir i Meg og Mine Ord blir i dere, kan dere be om hva dere vil, og det skal bli gjort for dere.” Nå, motivet og målet ditt må være rett. Du er nødt til å tro det med hele ditt hjerte.

297 Nå, jeg tror ikke at det er en person i bønnekøen som jeg kjenner. Vi er fremmede. Jeg er en fremmed. *Der* ute, fremmede. Alle dere som vet at jeg ikke vet noen ting om deg, dere som er i denne bitte lille bønnekøen *her*, løft opp hånden din, som vet at jeg ikke vet noe om deg. Ja vel. Alle *der* ute, som vet at jeg ikke kjenner deg, eller vet noen ting om deg, løft opp hånden din, bare se. Der har vi det. Altså, det er en skjult affære. *Her* er de med bønnekort. *Der* er en uten bønn . . .

298 Bønnekortet er ikke noe annet enn et lite kort med et nummer på. Gir deg bare et nummer, gutten kommer ned og blander dem sammen, og alle som vil ha et bønnekort, kan få det. Og han vet ikke, ingen andre vet, hvor jeg . . . Vel, han ville ikke vite hvis kortene ble helt blandet sammen, fra ett sted til et annet. De vet aldri hvem som skal være i bønnekøen, for vi kan ikke vite det. Mange ganger, vi tar dem ned der . . .

299 Da jeg først startet opp, hadde vi en mann der nede som solgte bønnekort. En eller annen sa: "Jeg skal gi deg fem hundre dollar om min kone kommer i køen." Skjønner?

300 Jeg tok min egen sønn. Da sa jeg: "Sønn, for å klarere deg selv med folket, slik at de vet at du ikke ville selge et bønnekort, gå opp foran dem, bland sammen bønnekortene slik som *dette*, og gi dem ut til alle som ønsker det. Og i tillegg til det, sønn, vil du aldri vite hvilket jeg kommer til å rope opp fra, før jeg kommer ned dit."

301 Hvor mange har sett det i møtet, gang på gang? [Forsamlingen sier: "Amen." — Red.] Bare hver gang, jeg vil forandre det, og gå *hit, dit*. Og så, i tillegg til det, hvor én blir helbredet på plattformen, blir et dusin ropt opp *der* ute, ser dere, det er riktig, uten bønnekort.

302 Så det er den ufeilbarlige Herren Jesus Kristus, den samme i går, i dag og for evig.

303 Vil du forlate alt, for å følge Ham? Er du villig til å forlate din vantro, for å følge Ham for helbredelse? Forlate dine — dine verdslige ting, for å følge Ham i hellighet, og bevege deg for Ham. Gjør det nå. Jeg sier ikke at Han vil gjøre det. Hvis Han gjør det, så vil du vite det.

304 Denne kvinnen som står *her*, dette er et — et bilde igjen, som jeg sa i går kveld, fra Johannes 4. Her er en mann og en kvinne, møtes for første gang i livet. Og det var på en liten benk. Hvis du noen gang var der borte i Samaria, der utenfor Sykar, den — den lille brønnen, det er et lite panorama, vintrær bort på siden av den, slik som *det*. Det var der kvinnen satt, snakket med Jesus. En mann, en kvinne, møttes for første gang. Og Han fortalte den kvinnen hva hennes problem var. Hennes problem var, hun var syndefull.

305 Det kunne være henne. Hun kunne være en synder. Hun kunne være en hykler. Hun kunne være en hellig. Hun ønsker kanskje helbredelse for legemet sitt. Hun ønsker kanskje helbredelse for noen andre. Det kan være angående økonomien. Hun, jeg vet ikke hva hun er her for. Jeg kan bare ikke fortelle dere. Hun står bare der, en kvinne. Det er det hele. Det er sannheten. Vi har aldri møtt hverandre. Men om Herren Jesus vil komme hit . . .

306 Nå, å helbrede henne hvis hun er syk, jeg kan ikke gjøre det. Jeg kan ikke gjøre hva Gud allerede har gjort. Nå, den eneste tingen . . .

307 Hva om Jesus stod her med denne dressen på? Hvis hun kom opp til Jesus og sa: "Jesus, vil Du helbrede meg?"

308 Vel, Han ville si: "Mitt barn, Jeg har allerede gjort det. Jeg ble såret for dine overtredelser. Ved Mine sår ble du helbredet." Er det riktig? [Forsamlingen sier: "Amen." — Red.] Det er et fullført arbeid.

309 Du kommer, sier: "Jesus, vil Du frelse meg? Vil Du frelse meg?" Det er ikke spørsmålet. Han har allerede gjort det.

310 "Herre Jesus, jeg aksepterer Din Forsoning. Jeg er en synder." Skjønner? Du ble frelst tilbake der. Du ble helbredet tilbake der. Du bare aksepterte det. Ved tro er du frelst. Ved tro aksepterer du din frelse.

311 Om noen kommer over og forteller deg at de har helbredende kraft, og de kan helbrede deg, du er . . . hold deg helt borte fra det, fordi det er ikke slik. Helbredende kraft er i Kristus, allerede et fullført arbeid.

312 Hvis en mann forteller deg at Gud har gitt ham makt til å tilgi dine synder, og å gjøre det, dere, ikke tro det. De er allerede tilgitt. Jesus står her i kveld, den eneste tingen, det ville erklære at Han var Guds Sønn.

313 Hva om Han var . . . Hva om hendene mine nå var fulle av naglemerker, og blod rennende ut fra dem, og torner over *her*? Det ville fremdeles ikke gjøre det til Jesus. Det ville være mitt kjød.

314 Og vi vet at det kjødet sitter ved Guds høyre hånd. Og når det kommer, vil tid ikke være mer. Det er riktig. Når Jesus kommer ned, det er alt.

315 Men Han er her i Åndsform. Og så er Hans Liv i deg og meg, for å gi deg tro og gi meg tro.

316 Nå, se her. Denne — denne mikrofonen, hvis det ikke var en levende stemme her for å tale inn i den, ville den være fullkommen stum. Er det riktig?

317 Se nå. Lytt nøye, så du ikke skal gå glipp av det nå. Dette tilfellet, hvis Gud vil gjøre det, vil det avgjøre det.

318 Nå, denne mikrofonen kan like lite tale som ingenting fordi den ikke har noe å tale med. Er det riktig? Nå, den eneste måten mikrofonen kunne tale, er at noe taler inn i den.

319 Nå, her er jeg. Jeg kjenner ikke den kvinnen, aldri sett henne. Det er mine hender framfor Gud, og hun løftet opp sine hender, at vi ikke kjente hverandre. Jeg vet ingenting om henne. Men, før Noe kommer inn *her*, for å tale hva som er galt *der*, er jeg også

stum, for jeg vet ingenting. Gud vet at det er riktig. Skjønner? Det må være Noe som taler.

³²⁰ Nå, du kan ta ditt valg. Hvis du, slik som Filip, han sa . . . Eller, Natanael sa: “Du er Kristus, den levende Guds Sønn. Du er — Israels Konge.” Skjønner? Eller du kunne være disse som sier det var Beelsebub. Ser dere hvor de står i kveld? Lurer på hvor Natanael er i kveld. Udødelig. Skjønner? Ta ditt valg. Det er opp til deg. Skjønner?

³²¹ Men nå sier jeg det, venter for å se om Han vil gi meg salvelsen. Hvis Han ikke gir salvelsen, da er det bare én ting jeg kan gjøre, venner, å be om unnskyldning, at Han ikke har møtt meg i kveld. Og da skal vi bare legge hendene på disse syke menneskene og be for dem, og be om velsignelsen, kalle fram til alteret, og gå hjem. Det er alt vi kan gjøre. Det er alt jeg vet å gjøre.

³²² Men hvis Han kommer, da tenker jeg at hver enkelt av dere som løftet hånden deres, at du ønsket å se Kristus, jeg tenker det er din plikt, bare så snart dette er over, å komme rett ned her og knele ned, og si: “Herre Jesus, jeg overgir meg nå til Deg.”

³²³ Fordi, hvis jeg er en løgner, Han vil aldri stadfeste en løgner. Han vil ikke ha noen ting med synd å gjøre. Gud vil ikke det. Men hvis jeg har fortalt dere Sannheten, da er Han forpliktet ved Sitt Ord til — til — til å bevise at det er Sannheten.

Gud, innvilg det.

³²⁴ Nå, bare vær ærbødig. Skjønner? Overalt i forsamlingen, bare vær ærbødig.

³²⁵ Jeg må kanskje snakke med deg bare et øyeblikk, dame, bare om noe annet. Jeg føler ikke salvelsen på meg. Og jeg — jeg kjenner deg ikke, og så, det er det. Nå, det eneste jeg ønsker at du skal gjøre hvis jeg spør deg om noe, bare si “ja” og “nei”. Skjønner? Nå, grunnen til at jeg gjør dette . . . La oss bare ta noe, så det kan . . .

³²⁶ Vi vil aldri ønske å forlate Skriften. Hold deg rett i Skriften, da vet vi at vi er rett.

³²⁷ Nå, for eksempel, Jesus, nå, Han var nede i et annet landområde. Og Han var på vei til Jeriko, som var rett nedover fjellet. Men Han hadde behov for å gå forbi Samaria, opp *denne* veien. Nå, Faderen hadde sendt Ham opp der. Jesus sa . . .

³²⁸ I det neste kapittel, det 5. kapittel, da Han helbredet en mann som hadde et eller annet slags problem. Tusenvis av mennesker lå der, mengder med lamme, blinde, halte, krøplinger, ventet på at vannet skulle bli rørt opp. Og Jesus kom forbi, og Han så en mann som hadde en sykdom i sakte utvikling, kanskje tuberkulose, eller prostataproblemer, eller noe. Og Han gjorde ham frisk fordi Han visste at han var der, og visste at han var på den måten. Gikk videre, forlot resten av mengden der.

Gikk videre, bort. Vi vet at det er sannheten. Er det riktig? [Forsamlingen sier: “Amen.” – Red.]

³²⁹ De fant, jødene fant Ham, og stilte Ham spørsmål. De ville spørre Ham igjen i kveld. “Hvorfor gjorde Han det? Hvis Han har medfølelse, og elsker alle, hvorfor ville Han forlate hele den mengden av lamme, blinde, halte, krøplinger som lå der?”

³³⁰ Helbredet bare én mann som ikke var veldig syk. Det kom ikke til å drepe ham. Han hadde hatt det i trettiåtte år. Det utviklet seg sakte. Han kunne gå. Sa: “Når jeg går ned til dammen, kommer en annen før meg dit.” Skjønner? “Noen stiger inn foran meg.” Men Han gjorde den ene mannen frisk.

³³¹ Og da Han ble stilt spørsmål, her er Hans Ord. Johannes 5,19: “Sannelig, sannelig sier Jeg dere, Sønnen kan ikke gjøre noe av Seg Selv, men det Han ser Faderen gjøre, det gjør Sønnen likedan.”

Så da Han dro opp til Samaria, Herren ledet Ham opp dit.

³³² Nå, Herren ledet meg, Hans tjener, til Phoenix. Han ledet meg bort hit i kveld. Nå er jeg her og fremsetter Hans krav.

³³³ Nå, da Jesus dro opp til Samaria, det første Han fant, var en kvinne som kom framfor Ham. Han snakket med henne til Han fant hennes tilstand. Da Han fortalte henne, gjenkjente hun det raskt for å være enten en profet eller den lovede Messias. Han sa Han var Messias. Skjønner?

³³⁴ Så vi vet profetene var der i tidligere tider. I dag er det Kristus. “Gud som i tidligere tider og på mange måter talte til fedrene ved profetene; i disse siste dager gjennom Sin Sønn, Kristus Jesus”, som er Den Hellige Ånd i oss.

Nå, Han er her.

³³⁵ Du gjenkjenner det. [Søsteren sier: “Ja.” – Red.] Jeg ønsker å spørre deg, som en kristen til en annen. Så snart som jeg kikket bort dit kunne du fastslå at noe hadde skjedd, en virkelig vennlig, ydmyk Ånd. Er det riktig? Løft opp hånden din hvis det er sant, så folket kan se. Skjønner? Nå, rett nå, ser på kvinnen, hvis dere kan se henne (Ser dere det?), et gulaktig Lys, bare beveger Seg rundt kvinnen.

³³⁶ Nå flytter hun seg fra meg. Nei. Det er til en annen. Det er en annen kvinne. Det er, du ber for en kvinne, en annen. Det er din svigermor. [Søsteren sier: “Ja.” – Red.] Og hun har en – en nyretilstand. [“Ja.”] Og – og hun har bare én nyre. [“Ja.”] Og du er redd for at det er kreft. Og det er derfor du er her, for å be meg om å be for henne. [“Ja.”] Det er SÅ SIER HERREN. Tror du? Gå, tro med hele ditt hjerte, og de trenger ikke fjerne den. Ikke tvil. Ta den lille tingen du har i hånden, legg den på henne.

³³⁷ Tror dere med hele deres hjerte? [Forsamlingen sier: “Amen.” – Red.]

338 Hvordan står det til? Vi er også fremmede til hverandre. Vårt første møte. Og hvis . . . Gud, gjennom Sin Sønn, Jesus Kristus, har sendt Sin Ånd. Jesus sa: “Hvor to eller tre er samlet i Mitt Navn, vil Jeg være midt iblant dem.” Det er Hans løfte, ikke sant? Nå, Han kan ikke gå tilbake på Sitt løfte.

339 Det eneste er at vi er så sløve i tro at vi går glipp av å se Ham. Det er grunnen til at Gud sender profeter til jorden. Se, folk vil ikke lese sin Bibel, og de — de gjør det ikke, de bare fortsetter, så Gud sender alltid et tegn til dem. Og vanligvis er en profet et tegn. Skjønner? Og i dag er Den Hellige Ånd vårt Tegn, fordi Han er Guds Profet som beveger seg gjennom oss. Han er Guds Profet, et Tegn i de siste dager.

340 Nå, kjenner ikke deg, og vet ingenting om deg. Men hvis Herren Jesus Kristus, som jeg nettopp sa, ut fra Bibelen, ville tale gjennom meg og fortelle meg hva du står der for, ville det få deg til å tro? [Søsteren sier: “Ja.” — Red.] Ville det få forsamlingen til å tro? [Forsamlingen sier: “Ja.”]

Nå, Faderen lytter. Jeg vet det.

341 Du lider av en nervøs tilstand. Det er korrekt. Hvis det er riktig, løft opp hånden.

342 Nå, noen der ute tenkte at jeg gjettet det. Nå, du kan ikke skjule det nå, broder. Det kommer inn her. Skjønner? Jeg har det. Ikke tro det. Tro aldri på det. Det er synd. Det er vantro. Gud vil fordømme deg for det. Du vil stå til regnskap på Dommens Dag. Jeg burde nevne det, men vanligvis kommer jeg i trøbbel.

343 Jeg vet ikke hva Han fortalte deg. Bare et øyeblikk. Ja, der er det, en skygge. Det er nervøsitet, svakhet. Blir svak av det, helt opprørt, hatt det i lang tid. Det er riktig. Du har også noen flere problemer. Har en du ber for. Din mann, på sykehuset, med et mageproblem, nettopp hatt en operasjon. Fru Good, dra hjem, tro med hele ditt hjerte. Og legg det på ham, og han vil — han vil bli frisk. Gud velsigne deg.

344 Kjenner Han dere? Ser dere? Ja visst, det gjør Han. Jeg ser. Det er . . . Er dere ikke klar over at den samme Jesus som vandret i Galilea, er den samme Jesus her i kveld? [Forsamlingen sier: “Amen.” — Red.] Kan dere ikke innse det? [“Amen.”]

345 Nå, jeg vet ingenting om . . . Jeg tror det var kvinnen som ble bedt for, rett *der*. Er det riktig? Noen av dere som har kjent den kvinnen? Noen som kjenner den kvinnen? Løft opp hånden din. Var disse tingene riktig? Vink med hendene deres hvis det er det. Rett *der*. Det er fint.

346 Kom. Snakker du engelsk? [Broderen sier: “Ja, sir.” — Red.] Det er i orden. Indianer? [“Indianer.”] Jeg har respekt for deg, en ekte amerikaner. [“Ja, sir.”] Jeg synes ikke . . . Meg, som bare er én mann, jeg kan ikke ta en beslutning. Jeg kan bare gjøre min ene beslutning. Jeg synes at dere ikke får den rette behandlingen.

Dere kjenner mitt synspunkt. Jeg mener, i stedet for å sende millioner og milliarder av dollar, utenlands, burde de ta vare på deres folk. Riktig. Det stemmer. Nøyaktig rett. Mitt hjerte gikk alltid til dere. Jeg var oppe på reservatet i San Carlos, for ikke lenge siden. Hvordan Den Hellige Ånd beveget seg inn der, helbredet disse fattige menneskene!

³⁴⁷ Jeg er en fremmed for deg, sir. Jeg kjenner deg ikke. Jeg har aldri sett deg i mitt liv. Vi er totalt fremmede. Det er riktig. Vi er to nasjonaliteter. Jeg er en angelsakser; du en indianer. Jeg har litt av blodet i meg fra min mor. Min bestemor var en cherokee. Jeg er stolt av det. Ja visst. Men som min broder, ville jeg ikke gjøre noe for å skade deg. Jeg ville bare hjelpe deg.

³⁴⁸ Den indianske stammen, pleide å være, hvis de hadde en iblant seg, som kunne forutsi og vise hvor viltet var, han ble en profet iblant dem. Og de var . . . Men hvis han forutsa noe som ikke var riktig, måtte han dø for det. Han burde det. Det er riktig. De hadde ingen feil med dem.

³⁴⁹ Hvis Gud er Gud . . . Nasjonen kan ha gitt dere en dårlig avtale, men Gud vil aldri gi deg en. Han sendte Sin Sønn for deg.

³⁵⁰ Jeg har nettopp sett hva som har skjedd. Du har nettopp kommet fra sykehuset. [Broderen sier: “Det stemmer.” – Red.] Hm-hmh. Du kom hit for å bli bedt for. Du har et mageproblem, og venter på en operasjon. [“Ja.”] Det er SÅ SIER HERREN. Kom hit.

Himmelske Far, jeg fordømmer dette mageproblemet.

³⁵¹ Satan, du har skjult deg for legen, men du vil aldri skjule deg for Gud. Kom ut av ham i Jesu Kristi Navn. Amen.

Ikke bekymre deg for det. Fortsett videre, vær helt frisk.

Tror dere? [Forsamlingen sier: “Amen.” – Red.]

Hvordan er det med deg?

³⁵² Denne lille damen som sitter rett *her*, som ber, like bak denne unge kvinnen som sitter foran, med et blæreproblem, tror du at Herren Jesus skal helbrede deg, dame? [Søsteren sier: “Jeg tror Han gjorde det.” – Red.] Slik er det.

³⁵³ Fortell meg Hvem hun rørte ved. Hun er tjue fot fra meg. Hun rørte ved Ypperstepresten, det er riktig, som kan ha medlidenhet med våre skrøpeligheter. Tror dere ikke det? [Forsamlingen sier: “Amen.” – Red.]

³⁵⁴ Tror du, dame? [Søsteren sier: “Ja.” – Red.] Tror du at Gud kan fortelle meg hva ditt problem er? [“Ja, det gjør jeg.”] Det er ikke deg som har problemer. Det er søsteren din. [“Det stemmer.”] Hun har kreft. [“Ja.”] Det er riktig. Ikke . . . Tro, ikke tvil. Ta lommeterøkleet du fikk for henne, og legg det på henne. Tro med hele ditt hjerte. Hun skal komme ut av det. [“O Jesus!”]

Du skal tro med hele ditt hjerte. [“Takk, Jesus.”] Fortsett nedover. Hm-hmh.

355 Ha tro. Tror dere det med hele deres hjerte? [Forsamlingen sier: “Amen.” — Red.]

Den har forlatt plattformen. Den er i forsamlingen.

356 Det er en liten, tynn kvinne som sitter rett *der* bak, som har tuberkulose. Sitter bak der, og ber. Tror du at Gud vil gjøre deg frisk? Du gjør? Den lille damen med blikket vendt hit, sitter bakerst. Løft opp hånden din, der bak, dame, rett bak den mannen som snur seg. Tro med hele ditt hjerte. Ja. Liten, kortklippet kvinne. Ja vel. Slik er det. Tro det, og det er over.

357 Hva rørte hun ved, helt der bakerst? Jeg utfordrer deg til å tro det.

358 Hva med deg, dame? Tror du at det ryggproblemet forlot deg, etter at du ble stående her? Vel, da, bare fortsett videre. Det er alt du trenger å gjøre. [Søsteren sier: “Takk, Jesus.” — Red.] Tro det med alt som er i deg.

359 Du hadde det samme. Så hvis du bare tror, bare fortsett å marsjere videre, og si: “Takk, Herre. Gjør det bra.” Tro med hele ditt hjerte.

360 Du er redd for at du skal bli forkrøplet av leddgikt. Er du ikke? Så hvis du tror, tro med ditt hjerte, gå og tro med hele ditt hjerte, og bli frisk. Det er alt du trenger å gjøre, å tro.

361 Tror dere? [Forsamlingen sier: “Amen.” — Red.] Hva med noen av dere mennesker der ute? Er dere i tro, troende?

362 Hva om jeg fortalte deg at Jesus helbredet deg mens du sto der, ville du tro det? [Søsteren sier: “Amen.” — Red.] Bare begynn å gå videre, ser du, og tro med hele ditt hjerte.

363 Ønsker du å dra hjem, spise middagen din? Tror du at den gamle, nervøse magen har forlatt deg? Sett i gang, spis hvis du ønsker det. Tro.

Tror dere? [Forsamlingen sier: “Amen.” — Red.]

364 Hva med den kvinnen som sitter der borte, ber for den lille, det barnet, som har en blodsykdom? Tror du at Gud vil helbrede barnet? Ja vel, du kan ha det.

365 Det traff den damen, rett — rett ved siden av deg der. Hun sitter der og ber for en nervøs tilstand, det stemmer, ved siden av deg. Du har også en bror som har en mental lidelse. Det er riktig. Har en mor som har et dårlig øye. Hvis du tror med hele ditt hjerte, vil Gud gjøre dem friske. Amen.

366 Tror dere Ham? [Forsamlingen sier: “Amen”, og fryder seg — Red.]

367 Hva med deg her borte, i rullestolen? Tror du? Det er din sønn som sitter der, slik jeg forstår det. Det er din sønn. Du har kreft på ansiktet ditt. Du har vanskelig for å høre. Du søker dåpen i

Den Hellige Ånd. Det er riktig. Hvis du tror det med hele ditt hjerte! Tror du det for ham, sønn? Tror du det med hele ditt hjerte? Fortell ham det i øret hans. Legg hånden på ham, og la ham motta dåpen i Den Hellige Ånd.

368 Tror dere at Jesus Kristus er den samme i går, i dag og for evig? [Forsamlingen fryder seg – Red.]

369 Tror dere at Messias, Guds store Messias, beveger seg iblant Sitt folk? [Forsamlingen fryder seg – Red.]

370 Er dere villig til å forlate alt og følge Ham? [Forsamlingen fryder seg – Red.] Hvis dere er, løft opp hendene til Ham, og si: “Jeg vil følge Ham. Jeg vil følge Ham. Jeg vil tro Ham. Hvert Ord som Han sier, jeg vil tro Ham. Jeg vil rette opp livet mitt. Jeg vil arbeide for Ham.” Må Gud være barmhjertig! Gud velsigne dere.

371 Hvor mange troende er her inne nå? Løft opp hånden din. [Forsamlingen fryder seg – Red.]

372 Hvor mange ønsker å komme nær til Ham? Løft opp hånden din. [Forsamlingen fryder seg – Red.] Alle som ønsker å komme nær til Ham og akseptere Ham rett nå, Han er rett her. Dette er Hans Nærvær.

373 Den mannen der bak med prostataproblemer, det er over, broder. Gud helbredet deg nettopp nå.

374 Nå, det bare går overalt slik som det, i Lyset, sirkler rundt over alt i bygningen. Alt kan skje rett nå. Vi kan ha en ny pinse hvis dere bare tror det. [Forsamlingen fryder seg – Red.]

375 Stå opp på deres føtter, alle sammen. Løft opp dine hender til Gud. Gi Ham pris. [Forsamlingen fryder seg storlig og ber – Red.]

376 Takk, Herre Jesus. Vi tilber Deg, Far, fordi Du er vår Frelser og vår Gud. Du er her. Du har stadfestet Ordet. Du har bevist at Det er slik. Du er Gud, Messias, den samme i går, i dag og for evig. Uten feil, uten tvil, Du er den samme Herre Jesus. Priset være Hans hellige Navn!

377 Elsker dere Ham? Si “Amen”. [Forsamlingen sier: “Amen”, og fryder seg – Red.]

378 Hvor mange av dere er troende nå? Løft opp hånden. [Forsamlingen sier: “Amen.” – Red.] Nå, Jesus sa dette, Ham Selv: “Disse tegn skal følge dem som tror. Hvis de legger hendene på de syke, skal de bli friske.” Jeg er ikke den eneste som har Den Hellige Ånd. Du har Den også. Du er en troende, akkurat slik som jeg er en troende. Nå, forlat all din tvil.

379 Legg din hånd over på noen og tro at Gud skal helbrede den personen, ifølge Hans Ord. Hvis Han vil holde denne type . . . Gå og legg din hånd på noen, be for dem og si: “Herre, helbred den personen.” Be og se hva som skjer. Du er en troende. [Forsamlingen fryder seg og ber – Red.]

³⁸⁰ Allmektige Gud, i Jesu Kristi Navn beseiret vi djevelen. Vi har refset ham, og revet hans makt bort fra ham. Ved Herren Jesu Kristi sår er vi blitt friske.

[Forsamlingen fortsetter å fryde seg og be — Red.]

FORLATE ALT NOR62-0123
(Forsaking All)

Dette budskapet av broder William Marrion Branham som opprinnelig ble talt på engelsk tirsdag kveld, 23. januar 1962, i Sunnyslope Assembly Of God i Tempe, Arizona, U.S.A., er tatt fra et lydbånd opptak og trykt uredigert på engelsk. Denne oversettelsen på norsk er trykket og gitt ut av Voice Of God Recordings.

NORWEGIAN

©2019 VGR, ALL RIGHTS RESERVED

VOICE OF GOD RECORDINGS
PL 1, 02761 ESPOO, FINLAND

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. Box 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org

Informasjon om opphavsrett

Alle rettigheter forbeholdes. Denne boken kan skrives ut på en privat skriver for personlig bruk eller deles ut gratis, som et verktøy for å spre Evangeliet om Jesus Kristus. Denne boken kan ikke bli solgt, reproduisert i stor skala, publisert på en nettside, lagret i et mottakersystem, oversatt til andre språk eller bli brukt for å samle inn penger uten uttrykkelig, skriftlig tillatelse fra Voice Of God Recordings®.

For mer informasjon eller vedrørende annet tilgjengelig materiale, vennligst kontakt:

VOICE OF GOD RECORDINGS
PL 1, 02761 ESPOO, FINLAND

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. BOX 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org